

271 3. v. n. n.

Nf 16.0

f. 5
FONS VITÆ
AQUÆ VITÆ

Iusto iustorum amore fusus
Iusto iniustorum amarore effusus

IN
MARE GRATIARUM

MANANS
FLUMINE EXERCITIORUM QUATRI-
PARTITO RITE CONFITENDI ET PIE
COMMUNICANDI HINC EXPIA-
TIONIS SCELERUM

DE
SEPTEM PSALMIS
POENITENTIALIBUS
ET QUATUOR NOVISSIMIS

ILLINC
SUSCIPENDÆ SACRÆ SYNAXIS

DE
PASSIONE ET ORA-
TIONE DOMINICA

PARITER ET SINGULIS HEBDO-
MADÆ DIEBUS

ACCOMMODATUS

QUEM INQUIRENS PER PER VIA IN VIA OFFEN-
DEBAT PECCATOR

VIATOR

IOANNES VVILHELMVS DIETERICH

MOENO-FRANCOFURTENSIS PHILOSOPHIÆ
ET MEDICINÆ DOCTOR.

HALÆ MAGDEBURGICÆ,
Typis JOAN. GRUNERTI, Acad. Typogr. 1725.

IONIS VII

AQUA VITAE

... ..
... ..
... ..

GEORGIUS

MONTI

SEPTIMUS

... ..

... ..

INSTRUMENTUM

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

SERENISSIMO, POTENTISSIMO
ET INVICTISSIMO DOMINO

DOMINO

GEORGIO I.

MAGNÆ BRITANNIÆ, FRANCIÆ
ET HIBERNIÆ

REGI

FIDEI DEFENSORI

DUCI

BRUNSUICENSI ET LUNEBURGENSI

SACRI ROMANI IMPERII ARCHI-
THESAUARIO

PRINCIPI ELECTORI

P. P.

REGI ET MOECENATI MEO
CLEMENTISSIMO.

SERENISSIME POTENTISSIME ET
INVICTISSIME REX
AC DOMINE DOMINE CLEMEN-
TISSIME.

SI scientia sapientis potentissime
Rex tanquam inundatio abundabit,
& consilium illius sicut fons vitæ
permanet Ecclesiast. 2mo v. 16to, scientia
sapientis DEum & in Deo verbum incar-
natum seclusâ mundi immundi astutiâ vel
maximè unica est scientia, quam palam
profitetur Apostolus imo ad Corinth. 2do
dum ait: nihil arbitratus sum me scire in-
ter vos, nisi JESUM Christum & hunc cru-
cifixum, utique apprime gnarus: omnem
indifferenter scientiam Deo scientiarum
fonti debere, in eoque venerari originem.
Viator non rarò novit, aut indagando de-
venit in noticiam latitantis hic illicve fon-
tis, quo offenso haustâ inde aquâ dulci
velut nectare exusta intro viscera nonni-
hil restinguere parat. Viatores sumus
poten-

potentissime Rex scientes â patrato pec-
 cato originis inquinatum esse cor no-
 strum, inveteratâque peccandi libidine in
 extinguibilem ferè, imò verè contraxisse
 ardorem non nisi aquâ fontis vitæ velut
 certâ in æstu temperie restinguendum;
 Scimus inquam Christe JESU te esse viam
 & in via fontem vitæ continentem in se
 salientem in omnem æternitatem aquam
 vitæ, quam pro instanti haurire amant
 justus & injustus, hic justificante gratiâ,
 ille adjutrice pœnitentiâ, uterque Omni-
 potentis misericordiâ. Veniat igitur, qui
 sitit, & qui vult capiat aquam vitæ gratis
 Apocalyps. 22. vers. 17. timo, adeoque aper-
 tis intueri oculis, quem offero potentissi-
 me Rex fontem patentem, fontem vitæ
 & gratiæ velut terres tris paradisi in 4. par-
 titum flumina, Rex Regum & Dominus
 Dominantium te regat, & deducat te ad
 vitæ fontes aquarum Apocalyps. 7. v. 17.
 & monstrabitur tibi purum flumen aquæ
 vitæ Apocalyps. 22. v. 1. imo nec vereberis
 transactâ mortali vitâ Rex Mundi mun-
 dum adire Regem ac Cæli Monarcham
 agnum immaculatum, quò directâ hinc
 factâ Deo confessione & posteam refecti-
 one mannæ Cælestis præviâ transibis; sed
 A 3 pro-

profecisse juvabit eundo de Christo in
Christum, cum Christo post Christum,
per Christum propter Christum, ut inquit
S. Augustinus Lib. de virginitate, & in-
nocens manibus & mundo corde Ps. 23.
gloriaberis in omne ævum sententiâ Bea-
torum, & cantabis iudex iudici benigno,
Rex finitus Regi infinito laudes in per-
petuum, quod aliquando fore animitus
precatur

SERENISSIMI POTENTISSIMI ET
INVICTISSIMI REGIS
AC DOMINI DOMINI MEI CLE-
MENTISSIMI

Humillimus Client

Joannes Wilhelmus Dieterich
Mœno-Francofurtenfis Phil.
& Med. Doctor.

FONTIS VITÆ
 Flumen Exercitiorum primum
 de
 Septem Psalmis pœnitentialibus

Psalmus primus

Psalmus sextus est pia Pœnitentis precatio
 ante confessionem

Die Dominico.

Domine ne in furore me castigas; sed pro more
Lectum lacrymis lavabo,
fletu stratum irrigabo,
ad te Deum suspirabo.
 Sim defensus te tutore.
A furore tuo DEUS!

Ossa mea conturbata, miserere, ut sanata sit mens mea infirmata.
conturbatus vultus meus,
inter hostes noscorreus.
 Peccatores hinc discedant,

Usquequò me cruciare perges? corpus infirmare?
animam ne ultro ledant;
 mentem meam perturbare?
exauditum fletum credant.

Domine ad me converte, te salvabo dic aperte, quo dicto salvabor certe.
Vocem meam exaudivit Dominus, ad me transivit;
servo dedit, sicut petivit.

Quis in morte te laudabit?
Erubescant, conturbentur
 aut in orco prædicabit?
inimici, excitentur;
 memor tui terra stabit
ut à Deo consolentur.

A 4

Verf.

Verf. Domine, qui venisti saluum facere,
quod perierat.

Resp. Salua me, quem peccando offendi,
sed serio resipiscendo dilexi.

Verf. DEus largitor veniæ & amator iustitiæ.

Resp. Fac genuino concepto dolore de pec-
catis meis audiam illa consolationis verba: re-
mittuntur tibi peccata tua.

Oremus.

Exaudi me misericordiarum Domine, &
DEus totius consolationis, qui præ multitu-
dine peccatorum meorum pressus ærumnis
cordis mei non video, quis sit daturus. Ca-
piti meo aquam? & oculis meis fontem la-
crymarum? ut desileam vulnera animæ meæ,
conuersi sunt dies festi mei in luctum, cantica
mea in lamentationem, recessit sonus hymno-
rum & lætitiæ psalmodiarum & successit dentium
stridor & fletus oculorum, obmutui & humili-
atus sum, & filii à bonis & dolor meus per
singulos dies renovabitur, concaluit cor me-
um intra me, & in meditatione mea exardescet
ignis, timor & tremor venerunt super
me, & contexerunt me tenebræ, abiissus cir-
cumcedit me, extremè demersit caput meum
in scissura inferi. Veruntamen tu DEus meus
es, tu solus refugium in tempore tribulatio-
nis, suscipe filium prodigum in pristinam gra-
tiam, in familiam tuam admitte, nam elegi im-
posterum magis abjectus esse in Domo Patris
mei; quàm habitare in tabernaculis peccato-
rum,

rum, ut tandem habere merear in aula tua cœlesti mansionem æternam per Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ secundâ

Psalms secundus penitentialis

Psalms trigesimus secundus beatus, qui à peccato liber est.

Q uorum tecta sunt peccata beati, immaculata insimul est mens bea- ta	Tu delictum cognovisti. confitentem exaudisti, & peccatum remi- sisti.
Cui nullum imputavit DEus malum, nec pa- travit	Fluunt mala sicut undæ, fluant, Sanctus habet, unde veneretur te jucundè.
dolum, DEus hunc salvabit.	Intellectum tibi dabo, te in via informabo; vultum super te fir- mabo
Dum te volui celare, cepimoeslus exclamare; totâ die ejulare.	Ut jumenta ne fiat is, lege spretâ voluptatis Lex sit stata Chari- tatis.
Juslè punis in furore; sed concepto jam dolore, rectâ ibo te ductore.	Peccatoris pœna multa, justo autem spes indul- ta,
Tribulor, ah sis sola- men? premor, mibi eris tamen cordis quies & leva- men.	rectus corde hinc ex- ultâ.

Verf. Domine, qui venisti salvum facere, quod perierat.

Resp. Salva me, quem peccando offendi; sed
ferò resipiscendo dilexi.

Verf. DEus largitor veniæ & amator justitiæ.

Resp. Fac genuino concepto dolore de pec-
catis meis audiam illa consolationis verba: re-
mittuntur tibi peccata tua.

Oremus.

DEus justissime juxta ac misericordissime,
agnosco me peccasse in cœlum & coram te,
nec jam sum dignus vocari filius tuus, deside-
riis & concupiscentiis meis obtemperavi te
fidelissimo patre contempto, obsecro Domi-
ne, obsecro, ne me proicias à facie tua, né-
ve recedas à me, ne miser peream, nisi enim
gratia tua me protegat, perii; ero tanquam
pulvis ante faciem venti, & prope in nihi-
lum redigar, protege me Domine in via tua
& propitium mihi monstra vultum tuum,
nam gratiâ tuâ confusus spero, te mihi robur
& vires largiturum, ut consulam saluti animæ
meæ, & nunc supplex ad te refugio & Quæso,
ut à justitia semita procul aberrantem in viam
reducas, & cum rationem mecum ponere ve-
neris, non intres in judicium cum servo tuo,
quia non justificabitur in conspectu tuo omnis
vivens; sed da, ut ita vitæ rationem insti-
tuam, ut tandem audire merear dulcissimam
vocem tuam: Euge! serve bone & fidelis in-
tra in gaudium Domini Dei tui per Christum
Dominum nostrum Amen.

Feriâ

Feriâ tertiâ

Psalmus tertius pœnitentialis.

Psalmus trigessimus octavus describitur mi-
seria peccatoris.

D omine ne motus irâ me sagittâ tangas dirâ;	<i>inquirentes meditan- tur vana, dolos machinan- tur, ut me verè perse- quantur.</i>
detrimenta pulsa mira. juva, nam sum tribula- tus,	<i>ut me verè perse- quantur.</i>
dum peccavi, flagellatus; demens verè contur- batus.	<i>surdus factus sum & mu- tus, totâ die nil locutus;</i>
sum tristatus, miser fa- ctus,	<i>in te sperans stabo tutus.</i>
in rugitum cordis actus; dum illusus a te tactus.	<i>Quia dixi, ne letentur inimici, dum moventur</i>
Audi ad te suspiran- tem,	<i>pedes mei, pœnæ den- tur.</i>
conturbati cordis dan- tem signa; & te invocan- tem.	<i>in flagella sum paratus, quia malis inquinatus; inter hostes sauciatus.</i>
me amici deserebant. famuli vim faciebant, animam meam que- rebant.	<i>pressus malis corde vero unicè te Deum quero, juva me, & salvus ero.</i>

*Vers. Domine, qui venisti salvum facere,
quod perierat*

Resp.

Resp. Salva me, quam peccando offendi, sed ferio respiscendo dilexi.

Vers. Deus largitor veniæ & amator justitiæ.

Resp. Fac genuino concepto dolore de peccatis meis audiam illa consolationis verba: remittuntur tibi peccata tua.

Oremus.

Clementissime Deus peccatorum consolatio, ecce confusa est anima mea à facie iniquitatum tuarum, peccavi in te Domine, peccavi, sed quem propitiatorem inveniam? concepi dolorem & peperì iniquitatem, lacum fodi, & incidi in foveam, quam operatus sum, & ideo conversus est dolor meus in caput meum, & in verticem meum iniquitas mea descendit, immunditia mea ante pedes meos, non fui memor novissimorum & cecidi miserabiliter, nec est, qui consoletur, nisi tu solus dilectus meus electus ex millibus, porrige dexteram surgenti & parce malitiæ ac pertinaciæ meæ; peccavi; sed supplex oro Domine, ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripas me, utinam tanquam surdus imposterum non audiam & sicut mutus non aperiam os meum, quando inimici peccata mea contra me insurgunt & vim faciunt, qui quærunt animam meam, ne derelinquas me Domine Deus meus, ne discesseris à me, in via mandatorum tuorum me contine, & ovem tuam perditam ad ovile Cæleste perducas per Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ

Feriâ quartâ

Psalms quartus Pœnitentialis.

Psalms quinquagesimus primus est pia Davidis pœnitentis oratio.

M iserere mei Deus, miserator esto meus, dele mala, quorum reus.	fac iucunda me audire, dum peccavi, da subire pœnas, ad te letum ire.
Amplius à te lavabor, à peccatis emundabor; contra me sunt, in- que labor.	Mundo corde in me fa- cto, spirituque recto capto, vultum monstra hoc peracto.
en peccavi tibi soli, juste iudex reum doli Spernere me Deus noli.	Vias tradam conuer- tendis, impollutæ fac sim men- tis
sum conceptus in pecca- tis, en amator veritatis revelasti mihi satis.	de cruore tuæ gentis Dum præ cunctis tibi placet
Aspergendo me munda- bis, & mundando me lava- bis.	cor contritum, en hîc ja- cet; os nec laudem tibi ta- cet.
super nivem dealba- bis.	Muros sanctos elevabis, hostias tunc acceptabis, holocausta redamabis.

Verf. Domine, qui venisti salvum facere,
quod perierat.

Resp.

Resp. Salva me, quem peccando offendi, sed ferio respiscendo dilexi.

Vers. Deus largitor Veniæ & amator justitiæ.

Resp. Fac genuino concepto dolore de peccatis meis audiam illa consolationis verba; remittuntur tibi peccata tua.

Oremus.

Quid faciam misericordissime Domine? quisto ante thronum maiestatis tuæ confusus erubescens levare faciem meam ad te, sed vbi abscondam me ab ira tua? quis reconciliabit me? nunquid pater meus es tu? cujus miserationes nunquam continere se possunt, cujus pietas non potest concludi, Ego verò licet filii nomine indignum me feci, non agnosco tamen alium patrem præter te Domine: Quapropter ad pedes misericordiarum tuarum curro, ibi prostratus per omnipotentiam, sapientiam, bonitatem & infinitam misericordiam tuam, Qui es miserationum abyssus, obsecro te ignosce, purifica & libera me a peccatis meis omnibus per merita vitæ & passionis tuæ, suscipe me in gratiam tuam, quâ me teneas, confirma, dirige atque possideas ad gloriam tuam, & secundum æternum beneplacitum tuum spiritum sanctum redde, eumque meis impunitatibus extinctum innova in me, qui spiritum vanitatis à me ita fuget & dissipet, ut nunquam ex nunc à te avertatur cor meum; sed in æternum tibi affixum maneat per Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ

Feriâ quintâ

Psalmus quintus pœnitentialis

Psalmus centesimus secundus est oratio ad
avertenda peccati mala.

V Ocem meam audi	Venit tempus miseren-
DEUS,	di,
ad te tendat clamor	da, quod placet tue
meus,	genti.
intuere, licet reus.	nomen tuum agnos-
Carne, osse conquassa-	centi.
rum,	Plebs in ædes sacra stabit,
binc vix pane satura-	& constanter te lauda-
tum;	bit;
me exaudi tribulatum.	laudes tuas decantabit.
Sum equalis pellicano,	Dum è cælo prospexisti,
sicut passer ad te clamo;	suspirantes exaudisti;
in deserto laudes cano.	quos laudare te fecisti.
Probra semper redama-	Est vox una Regis, gre-
mabam,	gis,
cinerem dum manduca-	vitâ datâ norma legis,
bam.	firmamento terram
fletum in potum mu-	tegis.
tabam.	Cælo, terrâ commuta-
Ne amabò indigneris,	tis,
nec a me nunc elongeris;	tu fons manes charitatis
sempiternus DEUS	gaudiis in cælo da-
eris.	tis.

Vers. Domine, qui venisti salvum facere.
quod perierat.

Respe

Resp. Salva me, quem peccando offendi;
sed serio respiscendo dilexi.

Vers. DEus largitor veniæ & amator iustitiæ.

Resp. Fac genuino concepto dolore de peccatis meis audiam illa consolationis verba: remittuntur tibi peccata tua.

Oremus.

Longanimus & mitissime Deus! mundum quærendo cælum perdidisti, lucrum corporis sectando animæ. Jacturam passus sum, reliqui te fontem aquæ vitæ, & fodi mihi cisternas, consolationes externas quærendo, quæ tamen continere non valent aquas, cum omnitemporalis delectatio velut fumus celerrimè evanescat, reliqui etiam te panem vitæ, & siliquas porcorum edi, sequendo appetitum sensuum & bestialibus indulgendo affectibus, deserui te summum, perfectissimum, perennèque bonum & ad terrena labentia defluxi, ideoque verè nudus, pauper & immundus effectus sum, & ut tumulatus in stercore & fordibus meis computrui; sed oro te pater, ne memineris contemptus & iniuriæ, quam à me accepisti per Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ sextâ.

Psalms sextus pœnitentialis.

Psalms centesimus trigessimus ut à culpa & pœna liberemur.

De

DE profundis acclama-
mavi
tibi Deus, dum pec-
cavi,
perpetrata non celavi.

Audi Deus, quem hono-
ro,
te instanter supplex oro,
en peccata nunc de-
ploro.

Malefactis deploratis,
nec tā strictè observatis
lege fruar sanctitatis.

à rigore tuo Deus
conturbatus vultus
meus,

delictorum quis reus.
nam tu Deus miserentis,
datis tuis documentis
tendere ad te sim-
mentis.

Gratiam mens expecta-
vit,

ad te Deum anhelavit,
postquam malum per-
petravit.

Omnis populus electus
ita semper sit affectus,
us te querat, qui
perfectus

Es amator peccatorum,
facta salus infirmorum;
misereri sit decorum.

dum indulges peccatori.
Angelorum gaudens
chori,

grates agunt serva-
tori.

à peccatis liberabit,
peccatores confortabis,
ad amandum stimu-
labit.

Verf. Domine, qui venisti salvum facere,
quod perierat.

Resp. Salva me, quem peccando offendi;
sed serio resipiscendo dilexi.

Verf. DEus largitor veniæ & amator justitiæ.

Resp. Fac genuino concepto dolore de pec-
catis meis audiam illa consolationis verba: re-
mittuntur tibi peccata tua.

B

Oramus.

Oremus.

Exaudi me misericordissime Domine ex profundo cordis mei ad te clamantem, anima mea fursum desiderat, nec infimis rebus amplius detineri cupit, & ideo gementes gemitus frequenter ad te DEum suum transmittit, quia incolatus ejus prolongatus est, conversa est in ærumna sua, dum configitur spina, væ mihi! quia habitavi in tabernaculis peccatorum, ah timeo mihi Domine! timeo, quia non justificabitur in conspectu tuo omnis vivens; sed ecce agnosco culpam meam, eò quod homo peccator sim, quem si remotâ pietate judicaveris, injustum invenies, & nisi prævereris misericordiâ tuâ, impium non est, quod te glorificet pius, credo namque salus mea, quod, audivi, quoniam benignitas Tua ad pœnitentiam me adducit, & tui oris mihi sonuerunt nectarea labia: nemo potest venire ad me, nisi pater meus, qui misit me, trahe me igitur post te, ut suaviter post te curram in odorem unguentorum tuorum Amen.

Die Sabbathi.

Psalms septimus Pœnitentialis

Psalms centesimus quatragesimus tertius pœnitens à via peccati optat reduci.

Domine me exaudire Dum venturus juste
 non gravare; sed here
 fac mirè judicare terram verè,
 me per te ad Cœlum me defende, me tu-
 ire. ere.

Quia

quia hostis me prostra-	Monstra viam, quâ in
vit,	cedam,
in obscuris collocavit;	doce me, & tibi credam;
& cor meum contur-	à mandatis non dis-
bavit.	cedam.
memor tui meditatus,	Tu es DEus veritatis,
quod sis multa operatus:	æstimator sanctitatis;
miserere, dum grava-	me salvator salva
tus.	gratis.
ad te tendo suspirando,	hinc ad Cælum evolabo,
exauditus voto tanto	totus quantus jubilabo,
manus meas nunc ex-	laudes tibi accla-
pando	mabo.
tuum mihi monstra vul-	Corpore tunc dissolu-
tum,	tus,
dum peccavi, da indul-	tuus in me tendat nu-
tum,	tus;
hoc præstando præstas	& æternum ero tu-
multum.	tus.

Vers. Domine, qui venisti salvum facere, quod perierat.

Resp. Salva me, quem peccando offendi; sed serîo respiscendo dilexi.

Vers. DEus largitor veniæ & amator justitiæ.

Resp. Fac genuino concepto dolore de peccatis meis audiam illa consolationis verba: remittuntur tibi peccata tua.

Oremus.

Justissime DEus & misericors Pater suscipe me pœnitentem & revertentem ad te, licet enim peccavi, tamente DEum meum non ne-

B 2

gavi,

gavi, peccavi quidem per tentationes & inimici mei seductiones, qui me undique cinxit, vallavit & conclusit, quotidie adhuc circumiens quærens quem devoret, sed tu DEUS meus es, in te confido, eripe me, ne mihi objiciat, ubi est DEUS tuus? me ab eo protege & defende, ne iterum in laqueum ejus nunc liberatus incidam, eripe me quoque de loco pœnæ & faucibus inferni, ut, dum judicare me veneris, audiam verbum justificationis, simque liber à peccato, ideo Domine nunc tibi Patri meo illa confiteor & aperio, sed vereor, ne qui judex justissimus, oculi mei horrendam tuam faciem videre, & aures audire tremenda verba valeant, severissimamque sententiam tuam ferre possim; sed ab omnibus iis ereptus evadam judicem ultionis, & audire merear dulcem vocem tuam & cum benedictis ac electis tuis ingredi sancta sanctorum per Christum Dominum nostrum Amen.

FONTIS VITÆ

Flumen Exercitiorum secundum.

De

Quatuor Novissimis

Morte, judicio, inferno & Cœlesti gloria.

Post Confessionem

Die Dominico.

In omnibus operibus tuis memorare novissima tua & in æternum non peccabis Eccles.

7. V. 40.

Homo

H omo dum confide-	Judici mors judican-
rabis,	dum,
quàm sit orci pœna gra-	servum Dei coronan-
vis;	dum,
in æternum non pec-	reum sistet contem-
cabis.	nandum.
te percellat timor mor-	tunc momento fit decre-
tis,	tum,
tenebrarum Princeps	fiet palam, quod secre-
fortis;	tum;
& torpedo pravi cor-	redolebunt mali hæ-
dis.	dum.
Mundum opta fastidire,	Pœna mortis erit dura,
& tormenta hic subire,	stabunt justi sine cura;
ut Deum possis adire.	dum pavebit crea-
Vanitas est vanitatum	tura.
facere ad Deum gra-	Mortem justam subiisse,
dum,	sine labe tunc fuisse,
& hic esse delicatum.	erit justè hic vixisse.
non discernit ecce mi-	justos beas, maledictos
rum!	mundo, carne, hoste
Magnatem & inter	victos
irum,	orco trades derelic-
justum judex querit	tos.
virum.	

Vers. DEus, qui post lapsum Adami vitæ præsentis terminum humano generi statuisti.

Resp. Fac, ut eodem jam imminente læti ante faciem tuam compareamus judicandi.

Vers. DEus ab omni probro & ignominia nomen tuum aliquando vindicature, qui justis

largiris præmia & poenas æternùm luendas
maledictis.

Resp. Noli in tremenda illa iudicii die, dum
veneris iudicare, me sempiternùm condem-
nare.

Oremus.

Sanctissime Domine JESU Christe, qui du-
plici humano generi propositâ æternitatis viâ
unâ ad superos, alterâ ad inferos ducente ho-
minem vel cum sanctis tuis in cœlo felicem,
aut cum damantibus in inferno infelicem ab æ-
terno decrevisti. Da quæsumus pro rei atro-
citate peccata nostra flere & deplorare vitæ
humanæ calamitates, ac mandatorum tuorum
neglectum condignè queri; custodi me dein-
ceps obsecro domine ab omnibus oblecta-
mentis peccati & largire, ut gravitate pecca-
torum meorum ponderatâ nulli ærumnæ vel
calamitati hujus vitæ me subducam, mortem-
que in continuis pro honore Tuo & salute
mea excubiis præstolans purus & ab omni pec-
cati labe expurgatus felicem cum sanctis tuis
decurram æternitatem, & lætus in conspectu
tuo, qui es via, veritas & vita, compaream
per te Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ secundâ.

DE MORTE.

Statutum est omnibus hominibus semel mori
ad Hebr. 9no vers. 27tino.

Semel

Semel mori est necesse,
quod decernis, fac
prodesse;

juste iudex non obesse.
hæc non nihil dum per-
pendo,
gressu certè satis lento
ad æternitatem ten-
do.

pretiosum tempus perdo,
sic cum sanctis in deserto
non certamen cer-
tum certo.

Quo transmissio nihil
mundus,
ut ut fuerit iucundus
erit nisi stygis fundus.
non hic proderit scivisse,
multas artes calluisse;
& honores habuisse.

Non personæ hic respec-
tus,
solus gratiæ delectus
justus erit tunc affec-
tus.

Tibi moras usque mane
opes non concedent sanè;
sed relinquent vas
inane.

Nil voluptas hic carna-
lis;
sed quaeretur, qualis
qualis

mundo fueris sodalis?
Vita erit benedicta,
aut fortassis per delicta
maledicta & afflictæ.
morte bonæ si tunc vita
facta fuerit contrita,
qualis vita, finis ita.

Vers. DEus, qui post lapsum Adami vitæ
præsentis terminum humano generi statuisti.

Resp. Fac, ut eodem jam imminente læti an-
te faciem tuam compareamus iudicandi.

Vers. DEus ab omni probro & ignominia
nomen tuum aliquando vindicare, qui iustis
largiris præmia & pœnas æternam luendas ma-
ledictis.

Resp. Noli in tremenda illa iudicii die, dum
veneris iudicare, me sempiternum condem-
nare.

B 4

Oremus,

Oremus.

Aperi benignissime JESU oculos meos, ut videam & interiori sensu mentis gustem, quàm amara & mutabilis sit vitæ præsentis dulcedo, fac, ut deponam omne onus carnalium desideriorum, da, ut omnem peregrinum amorem sentire aut circumferre in corde meo profus dedigner, da ut cum Apostolo tuo omnia præter te pro detrimentis habeam & asperner, atque ut stercora existimem, cum habitis omnibus mundi oblectamentis tandem mori sit statutum. Tu Domine sis refugium animæ meæ Corporis sui ergastulum deserturæ, tu erue animam meam, ut non pereat in hora illa tremenda; præsta mihi obsecro secundum multitudinem miserationum tuarum & per illum amoris æstum & ardorem, quo ipse, qui vitam pro me mori voluisti, ut mortis corporalis agonem semper præ oculis habeam, & hoc agam modò vivens, quod moriens aptarem meegisse, utque nulla in re tantum operæ & studii ponam, quàm ut mihi ipsi spiritualiter moriar, & cunctas sensuum meorum extinguam & mortificem passiones, sicque tecum post hanc vitam felix ac beatus vivam in æternum per te Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ tertiâ
DE JUDICIO

Oportet nos omnes manifestari ante tribunal Dei. secundo ad Corinth. quinto v. decimo.

Judici

Judici tunc judican-
 dus
 sistar, eternum salvan-
 dus,
 aut eternum contem-
 nandus.

Strictam dabo rationem
 cognoscenti actionem
 da cum sanctis man-
 sionem.

Serò erit pœnitere,
 & peccata tunc destere,
 Christe mei miserere.
 dum damnas, me fac
 beatum,

ad fruendum te crea-
 tum,
 cujus cor ad te para-
 rum.

Te tunc adibunt inson-
 res,
 cadant super malos
 montes,

colles operite fontes.
 illo die cuncta gesta,
 vitæ libello ingesta
 certè sient manifesta.
 Nil manebit tunc in ul-
 tum,

dum fit palam, quod se-
 pultum;
 mitem mihi monstra
 vultum.

utro matris ut egressus
 judici adstabo fessus,
 salva, qui pro me per-
 pessus.

Cor contritum tunc non
 sperne,
 cor humiliatum cerne,
 & ab hædis me discer-
 ne.

dum venturus judicare,
 de delictis Jesu chare
 noli me interroga: e.

Vers. Deus, qui post lapsum Adami vitæ præ-
 sentis terminum humano generi statuisti.

Resp. fac, vt eodem jam imminente læti ante
 faciem tuam compareamus judicandi.

Vers. Deus ab omni probro & ignominia
 nomen tuum aliquando vindicare, qui jus-
 tis largiris præmia & pœnas æternum luen-
 das maledictis.

B 5

Resp.

Resp. Noli in Tremenda illa iudicii die, dum veneris iudicare, me sempiternum condemnare.

Oremus.

Deus Deorum Domine, cujus misericordiae non est numerus, & bonitatis infinitus est thesaurus, novi, quia non semper nostris sceleribus connivebis, non semper dissimulabis, venies tandem ab omni probro & ignominia nomen tuum vindicaturus, venies & qualis quisque fuerit? quâ pietate & religione te coluerit? in bonorum & malorum vita inquisitionis es, fœcordiam, precor, Domine, cordis mei sonitu illo tubæ Archangelicæ, quam in novissimo illo die sum auditurus, excita, effice, ut ad nutum & arbitrium hominum me fingere & accommodare desinam, neque quid mundus de me dicat, attendam, nec displicere reformidem ulli, quod placeam tibi, perfunde me Domine copiâ lacrymarum, ut Chirographum Diaboli contra me producendum deeam, tēque mihi in hoc puncto propitium habeam, ne à conspectu tuo ad gregem illum terribilissimum reproborum à crudelissimis inferni carnificibus torquendus detrudar, quibus dicturus es: ite maledicti in ignem æternum; sed cum electis tuis ad dexteram tuam constitutus audiam vocem illam tuam sanctissimam: Venite benedicti patris mei, possidete paratum vobis regnum à constitutione mundi per te Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ

Feriâ quartâ

DE INFERNŌ

Ite maledicti in ignem æternum Matth. 25. v. 41.

MAli reus in infernum Caro spurca tunc vindictam

Locum ibit sempiternum aduertet, & derelictam

pœnas dabit in æternum. Demonique se addictam.

frustra dicet maledictus Carnis vana blandimenta

mundo, carne hoste vic- erunt profectâ tormen-

tus sum à Deo derelictus. horror, fletus & la-

accusatus vanitatis, menta.

habitam in mundo gra- Pravi Demonis sugges-

tis, tuis parient æternos æstus,

in æternum luet sa- orcus erit locus mœ-

Caro flammis addice- stus.

tur, animam ad te creatam,

nihil ibi remittetur, per peccatum deforma-

pœna nunquam finie- tam

Quod per visum, quod mittes vindex viam

per tactum, latam.

quod peccatum hic per

Esto Deus miserentis,

factum non currentis, non vo-

punietur ut ut actum libera me à tormentis.

Vers. Deus, qui post lapsum Adami vitæ præ-

sentis terminum humano generi statuisti.

Resp.

Resp. fac, ut eodem jam imminente læti ante faciem tuam compareamus judicandi.

Vers. Deus ab omni probro & ignominia nomen tuum aliquando vindicare, qui justis largiris proemia & pœnas æternum luedas maledictis.

Resp. Noli in tremenda illa judicii die, dum veneris judicare, me sempiternum condemnare.

Oremus.

Agnosco bone Jesu fervorum Diaboli ærumnis & calamitatibus plenam infelicitatem, qui talem à Domino suo gratiam, talem insensati mercedem expectant, & tam acerbis præsentis vitæ laboribus tam sævos & intolerabiles cruciatus mercantur, ut inexplicabilium tormentorum vehementiâ animam in horas agant, nec unquam optato potiantur occasu, mortem perferant immortalem, & tristissimum vivi & videntes funus ducant à te summo bono & tuo ac Beatorum omnium consortio, ad quod creati sunt, in sempiternum extorres. O Judex justissime simul & Clementissime gratias tibi immensas ago, quod me hactenus tam frequenter & graviter peccantem in tale exitium ruere non sis passus; sed ad hanc usque horam summâ pietate, donec ad mentem saniores redeam, expectasti. En iterum Domine perversam malorum societatem & consuetudinem execror, & sanctissima electorum tuorum vestigia sequi intendo, En iterum atque
ite-

iterum omni pompæ mundi & obsequio Diaboli renuncio, qui tam tristia servis tuis præmia largitur, jam me recipe Domine in servitium perpetuum, & post hujus vitæ curriculum illius Cælestis gloriæ & hæreditatis me compotem facias Christe Domine noster Amen.

Feriâ quintâ

DE COELO

Venite benedicti Patris mei, possidete paratum vobis regnum a constitutione mundi. Matth. 25. v. 34.

B enedicti Patris mei possidete regnum Dei, Lux æterna sit Dei.	ortâ luce eris Dies, & labore acto quies, hâcne dignus? Christi scies.
Regnum vobis præparatum, dum cor ad me elevatum gessistis humilitatum.	Vita durans me delectat, penitûsque cor affectat; Celi chorus me expectat.
Qui spreverunt voluptatem, capite jucunditatem intrando æternitatem.	Verbis credo tui oris, quod non velis peccatoris mortem, redde cor doloris.
Stratibus rosis ubi hortus, ad felicitatem portus. fortunatus lucis ortus.	Non pigebit laborâsse, mundum, carnem superâsse, de peccato Triumphâsse.

Pro

Pro carnis irritamento, reputatis pro afflictis
 pro parvo mundi tor- pro insanis, pro re-
 mento mento lictis
 vitā fruar in mo- ut mea insania
 mento. cernatur esse gloria ser-
 me adscribe benedictis, piterna.

Vers. Deus, qui post lapsum Adami vitæ
 præsentis terminum humano generi statuisti.

Resp. Fac, ut eodem jam imminente læti an-
 te faciem tuam compareamus judicandi.

Vers. Deus ab omni probro & ignominia
 nomen tuum aliquando vindicature, qui jus-
 tis largiris præmia & pœnas æternum luendas
 maledictis.

Resp. Noli in tremenda illa judicii die, dum
 veneris judicare, me sempiternum condem-
 nare.

Oremus.

O quàm beata est vita illa! Deus meus! ex-
 pers omnis doloris, anxietatis, timoris, tristi-
 tiæ, fastidii, mutationis. O quàm felix est dies
 illa! quâ anima Deum timens post tot fluctu-
 um in vita calamitosa jactationes & tempesta-
 tes portum illum securissimum æternorum
 gaudiorum attingit, quàm verè dicis Apосто-
 le sancte, quod nec oculus vidit, nec auris au-
 didit, nec in cor hominis ascenderunt, quæ
 præparavit Deus illis, qui diligunt illum, lar-
 gire mihi clementissime Deus, ut vel à longè
 aliquatenus gustem immensam illam & inæsti-
 mabi-

mabilem gloriam, quâ electi in æternum gaudent. Desicca & adure in me Domine omnes inordinatas concupiscentias igne amoris tui, ut vilescant & desipiant mihi omnia terrena, expetam tribulationes potiùs, quàm prosperitatem, infirmitates magis, quàm commoditates & quæ corpori meo grata & jucunda sunt. deficiat caro mea & cor meum in te Deus! deficiat in dolore vita mea & anni mei in gemitibus, nam si conferantur in unum omnes dies sæculi & omnes labores filiorum Adam, quid sunt hæc omnia ad tantam beatitudinem comparata? dummodo levis & expeditus à terrenis omnibus requiescam tandem in die tribulationis & ascēdens ad populum accinctum tuum consequar propositum mihi à Deo bravium in montibus æternis, ubi tu habitas Domine corona mea & gaudium meum, Deus Cordis mei & pars mea Deus in æternum Amen.

Feriâ sextâ

DE ÆTERNITATE.

Ibit homo in domum æternitatis suæ.

Ecclesiasticis. 12. v. 5.

S emita æternitatis:	<i>sem daturus hic perac-</i>
<i>te decurrâ cum</i>	<i>tis,</i>
<i>in postremis meis fa-</i>	<i>reputor cum malefa-</i>
<i>rationem si de factis</i>	<i>ctis.</i>
	<i>Delicta per quinque</i>
	<i>sensus</i>

ah

<i>ab remitte non offensus?</i>	<i>gratiam da meae menti</i>
<i>judex mihi sis propen-</i>	<i>peccata condignè stendi.</i>
<i>sus.</i>	<i>cum nunc tempus sit</i>
<i>Quod per tactum, quod</i>	<i>dolendi.</i>
<i>per visum,</i>	<i>Lacrymis cum Magda-</i>
<i>quod peccatum hic per</i>	<i>lena</i>
<i>risum,</i>	<i>irrigabo hic pro pœna</i>
<i>non præcludat para-</i>	<i>pedes, mihi sit ama-</i>
<i>disum.</i>	<i>na.</i>
<i>heu peccavi sine fine,</i>	<i>Facies. ut cum beatis</i>
<i>Deum dilexi supinè</i>	<i>ad Cœlum prædestinatis</i>
<i>legis immemor Divi-</i>	<i>fruar fonte Pietatis,</i>
<i>nae.</i>	<i>Quo facto beatus ero</i>
<i>Qui ex carne, qui ex</i>	<i>æternum, & vivam me-</i>
<i>osse</i>	<i>ro</i>
<i>me plasmâsti, fac hic</i>	<i>jubilo de Deo vero</i>
<i>posse</i>	<i>ubi Cœli regio</i>
<i>viam mandatorum</i>	<i>erit mea mansio.</i>
<i>nosse.</i>	

Vers. Deus! qui post lapsum Adami vitæ præsentis terminum humano generi statuisti.

Resp. Fac, ut eodem jam imminente læti ante faciem tuam compareamus judicandi.

Vers. Deus ab omni probro & ignominia nomen tuum aliquando vindicature! qui justis largiris præmia & pœnas æternum luendas maledictis.

Resp. Noli in tremenda illa judicii die, dum veneris judicare, me sempiternum condemnare.

Oremus.

Oremus.

Deus protector omnium in te confidentium, sine quo nihil constans, nec sanctum est, quis miserebitur mei? aut quis dolorem ac luctum meum levabit? dum æternitatis ostium transacto mortalitatis curriculo sum pulsaturus, dum semper duraturam, nunquam finiendam sum aditurus æternitatem; Quis in te Domine unice sperantem eriget? nisi recordatio misericordiæ tuæ, nam dum peccata & delicta, quorum mihi conscius sum, mecum pondero, Angor vehementer & acerbissimo animi sensu affligor, quia veste innocentiae vitæque ac morum integritate penitus rejectâ, veste iniquitatis à planta pedis ad verticem usque capitis cum sempiterna ignominia me obduxi. Fac Domine, ut intuitu gravissimorum peccatorum meorum, quibus totam pone vitam meam contaminavi, salutare eorum expiatione & multiplicata in me tuâ misericordiâ ductus à te lætus obtineam, ne delicta juventutis meæ & ignorantias meas memineris, concedasque me ita transire per terrestria, ne amittam æterna, sed cum electis tuis de facie ad faciem te contemplari merear Christum Dominum nostrum Amen.

Die Sabbathi

Utinam saperent & intelligerent ac Novissima providerent. Deut. 32. v. 29.

C

Homo

H omo Dei Creatura sit illorum tibi cura, quæ hanc vitam secutura.	ast peccator morietur, ut à Deo judicetur & æternùm condemnetur.
Faustum esse in momento, infelicem in tormento sacro disce documento.	Fontem gratiæ adibo, quâ confisus non peribo sed directâ introibo Paradisum. Ubi Deus judex & salvator meus, dicam; quod sim mali reus.
Tu abibis, manet tamen, dum citaris ad examen pæna tristis vel levamen.	hac fretus confessione, in extrema sessione fruar cæli regione.
semel mori est statutum, ad Omnipotentis nutum, Creaturæ est locutum.	Non descendam in abyssum, sed salvabor per promissum nobis & de cælo missum
Corpore mens dissoluta & virtutibus imbuta Cælum intrat impoluta.	Jesum Christum Dominum qui solamen hominum sempiternum.

Verf. Deus, qui post lapsum Adami vitæ præfentis terminum humano generi statuisti.

Resp. fac, ut eodem jam imminente læti ante faciem tuam compareamus judicandi.

Resp. Deus ab omni probro & ignominia nomen tuum aliquando vindicature! qui iustis

ftis largiris præmia & pænas æternùm luendas
maledictis.

Resp. Noli in tremenda illa iudicii die, dum
veneris iudicare, me sempiternùm condem-
nare.

Oremus.

Noſti dulciſſime Jeſu, nos in via & vita hac
mortali eſſe peregrinos & exules, noſti nos
hïc non habere manentem civitatem, noſti in-
quietum eſſe cor noſtrum, donec requieſcat
in te; placatus itaque precibus noſtris conce-
de ſupplicibus tuis, ut, qui amantibus te invi-
ſibilia parâſti bona, amoris tui ignis noſtris
infundatur cordibus, nec mors, nec vita, nec
calamitas nos arceat ab amore tuo, tu ſolus ſis
requies noſtra, theſaurus noſter, refrigerium
noſtrum, tibi adhærere nobis bonum ſit, ne
mundi addicti vanitatibus, ſed nudi nudum
ſequamur redemptorem ac ſalvatorem noſ-
trum. Fac domine, ut te in omnibus & ſuper
omnia diligamus, & tuas, quæ omnia vin-
cunt deſideria, conſequamur promiſſiones
non tamen tam vitæ duraturæ & lamentabilis
in inferno, quàm in ævum lætabundæ & con-
tinuandæ in cælo per te Chriſtum Dominum
noſtrum Amen.

FONTIS VITÆ
Flumen Exercitiorum Tertium
de
Passione ac morte Domini nostri
Jesu Christi,
Ante sacram Communionem.

Die Dominico.

Humiliavit semetipsum Dominus noster
Jesús Christus factus obediens usque ad
mortem, mortem autem crucis
ad Philipp. 2. v. 8.

D UODENOS congregavit,	<i>pavens, timens, contris-</i>
<i>carne sacrâ saturavit;</i>	<i>tatus,</i>
<i>pedes horum aquâ lavit.</i>	<i>ad orandum ter pa-</i>
<i>plantis lotis secum ire,</i>	<i>ratus.</i>
<i>hortum jussit introire</i>	<i>Dum prolixius orabat,</i>
<i>eventura noscens mi-</i>	<i>Angelus appropinquabat,</i>
<i>rè.</i>	<i>desolatum conforta-</i>
<i>Quibus ait: hîc sedete,</i>	<i>bat.</i>
<i>donec vadam, sustinete,</i>	<i>redux ab oratione,</i>
<i>vigilantes permane-</i>	<i>confortatus in agone</i>
<i>te.</i>	<i>capitur à legione.</i>
<i>Sumptis tribus contris-</i>	<i>Judas velut Dux præ-</i>
<i>tatur,</i>	<i>cedit,</i>
<i>salus nostra infirmatur;</i>	<i>Jesum salutans accedit;</i>
<i>latitudo coarctatur.</i>	<i>verbo dicto turba ce-</i>
<i>Adit patrem desolatus,</i>	<i>dit.</i>
	<i>Petrus prævidit futu-</i>
	<i>ra,</i>
	<i>habitâ</i>

habitâ Magistri curâ tactu Malchus est sana-
plebs feritur acces- *tus;*
sura. sed funiculis ligatus
ducitur ab ævo natus.

Verf. Deus proprio filio tuo non pepercisti.

Resp. Sed in ara crucis eum pro nobis mori voluisti.

Verf. Christe qui nobis passione ac morte tuâ parâsti vitam.

Resp. Fac, nos transactâ mortalitatis vitâ, vitâ vivere æternûm.

Oremus.

Dilectissime Domine JESU Christe! qui cum discipulis tuis horum Gethsemani intrare voluisti, & in eodem pro mundi redemptione ita contristari, pavere, anxari cœpisti, ut agonizantis per totum sanctissimum corpus tuum prorumpens sudor factus sit sicut guttæ sanguinis decurrentis in terram, da quæsumus, ut, quod mente contemplamur, piis semper affectibus imitemur, & ori tuo sanctissimo non osculum Judæ proditoris; sed osculum mundi amoris infigamus per te te Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ secundâ

Quem cæli Cælorum capere non possunt.

3. Reg. 8. v. 27. adduxerunt ad Annam primûm,

erat focer Caiphæ, qui erat Pontifex anni

illius. Joannis 18. v. 13.

C 3

Servus

Servus Dominum du-
cebat,
ritu pecudis trahebat;
Et ad Annam conten-
debat.

pontifex interrogavit,
de discipulis, quos pavit,
de doctrina, quam
fundavit.

Palam sum locutus
mundo
inquit Christus: Verba
fundo

Veritatis, non con-
fundo.
illos, qui me audive-
runt,
expiscare, testes erunt,
dum quod dixi, im-
pleverunt.

Quo vix dicto servus egit
vindicem, Jesu impedit
alapatam, qui corda
regit:

Sic Pontifici respondes?
Christe insons inter san-
tes

hæcne feres & recon-
des?

Creatori Creatura
verbera impingit dura?
non cognoscens secu-
tura.

Tulit & vult tolerare,
Mundi crimina porta-
re,

solum id respondi da-
re;

Dic: si malè sum locu-
tus,

testimonio imbutus,
jussa Patris qui secu-
tus.

vel si bene: quid me ce-
dis?

u id percutiendo ledis?
qui salvari per me
petis.

Vers. Deus proprio filio tuo non pepercisti.
Resp. Sed in ara crucis eum pro nobis mo-
ri voluisti.

Vers. Christe qui nobis passione ac morte
tuâ parâsti vitam.

Resp. Fac, nos transactâ mortalitatis vitâ,
vitâ vivere æternum.

Oremus.

Oremus.

Omnipotens sempiterne Deus, qui velut agnus innocens ab electo populo tuo vinculis & catenis captus, & tanquam latro, fur & nocens, cum tamen argui de peccato non posses, Jerosolymam ductus conspectui Pontificis Annæ præsentabaris, & a ministro assistente de discipulis & doctrina tua interrogatus alapâ, quasi malè respondiisses, percutiebaris, da quæsumus, ut, qui tuam in patiendo perpendimus innocentiam, nocentes & peccatores custodiendam nobis eam proponamus in terris & eadem tuo exemplo gloriemur in cælis per te Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ tertiâ

Tunc tenentes JESum duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi scribæ, seniores & Pharisei convenerant, principes autem sacerdotum quærebant, falsum testimonium contra JESum, ut eum morti traderent
Matth. 26. v. 57. & 59.

Q uasi nocens iudicandus,	Contra Deum sic testatur.
quasi reus condemnandus,	Surgens princeps sacerdotum
adstat falsè accusandus.	ait: ànne supra modum orbem seduxisti totum.
Ore omnium clamatur, & seductor nominatur;	tacebat interrogatus, & per Deum adjuratus
	C 4 di-

<i>dicit: quod sit Dei natus.</i>	<i>propheta ut petatur.</i>
<i>Dei natum se vocavit,</i>	<i>Petrus tunc ad ignem stabat,</i>
<i>scissâ veste exclamavit</i>	<i>& magistrum ter negabat;</i>
<i>princeps: ecce blasphemavit.</i>	<i>juramento affirmabat.</i>
<i>Quid videtur? responderunt:</i>	<i>Petrum Dominus respexit,</i>
<i>reus mortis est dixerunt;</i>	<i>ad amandum se allexit,</i>
<i>vultum ejus velaverunt.</i>	<i>fere petrus non negavit.</i>
<i>Sputo vultus maculatur,</i>	<i>Exiens flevit amarè,</i>
<i>Salvatori palma datur;</i>	<i>Deum noluit celare;</i>
	<i>quod non horruit patrare.</i>

Vers. Deus proprio filio tuo non pepercisti.

Resp. Sed in ara crucis eum pro nobis mori voluisti.

Vers. Christe, qui nobis passione ac morte tuâ parâsti vitam.

Resp. Fac, nos rransactâ mortalitatis vitâ, vitâ vivere æternùm.

Oremus.

Domine JESU Christe æternæ gloriæ splendor, & præ filiis hominum speciose, heu! inquantam ignominiam, quantosque dolores te induxit grandis mea iniquitas & immensa tua erga me Charitas, ut puro mei amore apud Caipham iniquè fueris accusatus, tumidè ab eodem

eodem interrogatus & irreverenter adjuratus, pro vera & sancta responsione blasphemus habitus, & quasi mortis propterea reus injustè damnatus, militibus custodiendus relictus. Totâ illâ tristissimâ nocte cæsus, illusus, velatus, subfannatus dedisti genas tuas velentibus, & faciem tuam, in quam desiderant Angeli prospicere, increpantibus & Conspuentibus te, concede famulis tuis, ut serio de peccatis nostris concepto dolore, propter quæ opprobrium hominum & abjectio plebis es factus, quemadmodum Petrum te negantem respexisti, benigno à te oculo peccatores respici mereamur per te Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ quartâ

Et surgens omnis multitudo eorum, summi Sacerdotes cum senioribus & scribis & universo concilio adduxerunt eum & traderunt Pontio Pilato præfidi

Luca 23tio.

P Retii, appetiati;	& profana lex est fori,
Judas memor condemnati,	est statutum: debes mori.
voluit dolore quati.	Nullam causam Præses novit,
Nummus omnes referebat,	docens populum commovit,
peccavisse se dicebat;	inquit turba: non cognovit
abiens se suspendebat.	
Christe Jesu sacra Chori,	legem

C 5

<i>legem nostram. Hinc</i>	<i>Barrabas tunc libera-</i>
<i>decretum:</i>	<i>tur,</i>
<i>debet mori, pone me-</i>	<i>lupus vorax acceptatur,</i>
<i>tum,</i>	<i>agnus innocens neca-</i>
<i>cum sit palam, quod</i>	<i>tur.</i>
<i>secretum.</i>	<i>Quem dimittere decre-</i>
<i>Audi: quid de te tes-</i>	<i>vit</i>
<i>tetur?</i>	<i>præses, illum turba</i>
<i>nil ab agno responderetur,</i>	<i>sprevit;</i>
<i>ita, ut iudex mire-</i>	<i>albo hominum delevit.</i>
<i>tur.</i>	<i>Tolle, crucifige eum;</i>
<i>Cum nefandis repu-</i>	<i>justum serva, mitte</i>
<i>tata</i>	<i>reum;</i>
<i>vita nostra mundo nata</i>	<i>clamat plebs: sper-</i>
<i>legione congregatâ.</i>	<i>nendo Deum.</i>

Vers. DEus proprio filio Tuo non pepercisti.

Resp. sed in ara crucis eum pro nobis mori voluisti.

Vers. Christe, qui nobis passione ac morte tua parasti vitam.

Resp. Fac, nos transactâ mortalitatis vitâ, vitâ vivere æternûm.

Oremus.

Patientissime JESU, qui ab universo Concilio Pontio Pilato Præsidi traditus, & ab eodem de multis interrogatus in propria causa, ut meam apud patrem tuum tanquam verus mundi Advocatus certiùs ageres, tametli falsò delatus nihil respondisti, concede misericors DEus, ne peccatorum nostrorum perfidiâ

diâ cum Juda proditore perfido Apostolo tuo
vanâ ducti pœnitentiâ trahamur ad inferos;
sed ut opportunâ & verâ eorundem expiatio-
ne per passionem ac mortem tuam revocemur
ad cœlos per Te Christum Dominum nostrum
Amen.

Feriâ quintâ

Pilatus audito hoc nomine interrogavit: si
homo Galilæus esset, & ut cognovit, quod
de potestate Herodis esset, misit eum ad He-
rodem Lucæ 23. v. 6. & 7. quem Herodes illudit
indutum veste albâ & remisit ad Pilatum

Luc. 23. v. II.

R Ecce Herodes gau- debat,	Christus vestibis nuda- tur,
signa læti depromebat cordis, Jesum dum videbat.	ad Columnam alligatur, & horrendum fla- gellatur.
De multis interrogatus, & constanter accusatus tacet mundi advoca- tus.	Milites coronam plec- tant, spinas multas internec- tunt,
Regem Regum, quem vidisti,	illudentes genu stec- iunt.
cur Rex Mundi illusisti? ad Pilatum remisisti?	Regem sic salutaverunt, vultum ejus conspue- runt;
Præses Jesum prehen- dendo albo cinctum vestimento flagellavit in mo- mento.	divis modis percusse- runt. Præses iterum exivit,

nullam

nullam causam mortis *dixit populo Pilatus.*
scribit; *Adstat Christus totus*
quem damnandum *mitis,*
plebs petiuit. *instat plebs, si hunc di-*
Spinis Jesus Coronatus, *mittis;*
ecce homo: purpuratus: *Regis gratiam amittis.*

Vers. DEus proprio filio tuo non peper-
cisti.

Resp. Sed in ara crucis eum pro nobis mo-
ri voluisti.

Vers. Christe qui nobis passione ac morte
tuâ parâsti vitam.

Resp. Fac, nos transactâ mortalitatis vitâ,
vitâ vivere æternûm.

Oremus.

Quis est iste? qui venit de Edom tinctis
vestibus de bosra, iste formosus in stola sua,
itâne mi Jesu attrita lacerataque purpura re-
gium est Paludamentum tuum? arundo scep-
trum? Spinæ Corona? Verè Dilectissime JE-
su, per quem Reges regnant, & principes im-
perant, visitâsti Herodem Regem terrenum
cæli & superûm Monarcha oriens ex alto; sed
eheu! non advertit tempus visitationis suæ,
& alta sapiens non cognovit donum Dei; da
quæsumus supplicibus tuis, ne in profundum
peccatorum nostrorum devoluti te cum He-
rode spernamus in terris; sed ut te viso per-
fectius gloriemur in cælis per Te Christum
Dominum nostrum Amen.

Feriâ

Feriâ sextâ

Accipite eum vos & crucifigite; Ego enim non inuenio in eo causam, responderunt ei Judæi: nos legem habemus, & secundum legem nostram debet mori; quia filium Dei se fecit. Joannis 10. v. 6. & 7.

J udæismus habet legem,	Lignum Jesu imponendum,
quâ occidat suum Regem;	crux affertur ad ferendum;
o perfrictæ frontis gregem.	prò judicium tremendum.
Dei filium se fecit,	Christo crucem bajulante,
cuncta verbo qui effecit;	Cyrenæo comitante,
cujus ope grex profecit.	de villa appropinquante.
Hinc est; quod sit natus mortis	Crucis pondere oppressus,
Consona vox est Cohortis;	Dominus ferendo fessus;
pereat hoc die fortis.	Lentos faciebat gressus.
Uxor præsidis terretur	Simon tunc angariatur,
somnio, judex monetur;	Seriò plebs adhortatur;
justus tamen occidetur.	ut ab ipso crux feratur.
Manus suas præses lauit,	Simon fert & vult portare
innocentem condemnavit;	post te crucem Jesu chare;
crucis reum judicavit.	montem sanctum frequentare.

Verf.

Verf. Deus proprio filio tuo non pepercisti:

Resp. Sed in ara crucis eum pro nobis mori voluisti.

Verf. Christe qui nobis passione ac morte tuâ parâsti vitam.

Resp. Fac, nos transactâ mortalitatis vitâ, vitâ vivere æternùm.

Oremus.

Clementissime Jesu jam enormiter discerp-
to & dilacerato sanctissimo corpore tuo vix
consistere poteris, jam quidquid apparebat in
te aut sanguis erat fluens aut plaga tumens,
jam â planta pedis usque ad verticem capitis
non erat in te mi Jesu sanitas, jam antea fa-
ciem tuam sputis & phlegmatibus abominan-
dis oppleverant, necdum tamen cessaverat ra-
bies impiorum, adhuc saxea & ingrata corda
graviora tentant, iterum replere constituunt
illusionibus animam tuam, denuo universâ
cohorte congregatâ exuunt te vestimentis
tuis, induunt tunicâ purpureâ, & chlamy-
dem coccineam circumdant tibi, pectunt co-
ronam de spinis & imprimunt capiti tuo, a-
rundine loco sceptri in dextra tua positâ & ge-
nu flexo illudunt tibi, labiis suis pollutis in
te exspuunt, & arreptâ arundine percutiunt
caput tuum, denique eductum ad populum,
(cum ex livore & vulnerum cruentatione tam
appareres miserabilis, ut dicente Pilato: Ecce
homo: etiam homini videreris dissimilis) ta-
men furiosa plebs nihilo mitior; sed atrociori
potius

potius in te odio commota crucifigendum te postulat. Parce; ah! parce mihi peccatori & concede, ne simili peccatorum in te admissâ labe te ita spernam aut parvi faciam Christum Dominum nostrum Amen.

Diè Sabbathi.

Ibi crucifixerunt eum & duos latrones, unum à dexteris, & alterum à sinistris.

Luc. 23. v. 33.

P Edes, manus expan-	reprobis assimilatus
duntur,	pendes, falso judicatus;
clavis duris contundun-	felle, acero potatus.
tur,	Peccatori qui dimittis,
gutta sanguinis fun-	offendentem te admit-
duntur.	tis;
Cruce in altum elevatur,	nec statim ad orcum
per quam mundo vita	mittis.
datur;	Peris vita benedicta,
via ad Cælum para-	via, veritas afflicta,
tur.	clamas quod sis dere-
Ex qua Jesus Nazare-	licta.
nus	Moreris, est Consum-
pendulus, vultu amœ-	matum
nus	ah! admitte pater na-
aquâ gratiarum ple-	tum
nus.	tibi modo commen-
Medius inter latrones,	datum.
unus inter Helluones	Caput suum inclinavit,
rogat Christe, vitam	Miles latus perfora-
dones.	vit;

sacro

*sacro sanguine man- visis signis, quæ fie-
navit. bant;*
*Christum qui custodie- Dei filium dice-
bant, bant.*

Vers. DEUS proprio filio tuo non peper-
cisti.

Resp. Sed in ara crucis eum pro nobis mo-
ri voluisti.

Vers. Christe qui nobis passione ac morte
tuâ parâsti vitam.

Resp. Fac nos transacta mortalitatis vitâ,
vitâ vivere æternûm.

Oremus.

Rogo te Domine JESU salvator patientissime
per illa salutifera vulnera tua, quæ passus es
in cruce pro salute nostra, è quibus emanavit
pretiosus ille sanguis, quo sumus redempti,
vulnera animam meam peccatricem, pro qua
mori dignatus est, vulnera illam igneo & po-
tentissimo telo tuæ nimix charitatis, confige
cor meum jaculo tui amoris, ut dicat tibi ani-
ma mea: Charitate tua vulnerata sum, utque
ex ipso vulnere amoris tui uberrimæ fluant
lacrymæ die ac nocte. percutere Domine, per-
cutere obsecro hanc durissimam mentem meam
piâ & validâ cuspide dilectionis tuæ, & altiùs
ad intima penetra potenti virtute, quâ præ-
munitus curram viam mandatorum tuorum,
ut consummato vitæ mortalis cursu de reliquo
mihi supersit Corona justitiæ quam dabit mihi
Rex æternæ gloriæ Tu Christe Domine noster
Amen. Fontis

FONTIS VITÆ

Flumen Exercitiorum quartum.
de

Oratione Dominica post Sacram
Communionem

Die Dominico.

Pater noster, qui es in Cœlis, sanctificetur
nomen tuum.

P Ater natos, quos creâsti,	Nomen tuum innotes- cat
post peccatum adoptâsti;	gentibus, mihi dulces-
ad Cœlum prædesti- nâsti.	cat;
	gloria per orbem cres-

Pro accepto à te bono vitam meam interpono, & me totum tibi dono.	genitor sanctificetur, simul & glorificetur;
Confidenter te accedo,	ubicunque prædicetur.
filiales voces edo,	Cœlum, terra, creaturæ,
mibi da, quod à te pero.	te laudare Deum purè summæ sibi ducant curæ.

à Terrenis separatus, ante pedes Patris stratus	Nomen tuum laudent throne,
--	-------------------------------

filii humiliatus.	Nomen Patris summi doni
-------------------	----------------------------

Qui in Cœlis es & degis memor esto sacræ legis & Creatæ tuæ gregis.	Christiani laudent boni.
---	-----------------------------

D Cuncta

*Cuncta facta, quæ dix- verbo fiat effecisti ;
isti, me creando perrexisti.*

Vers. DEus, qui facis mirabilia solus.

Resp. Memorare plasmata à Te creaturæ tuæ.

Vers. DEus os for iniquitatis & remunerator virtutis.

Resp. Bona, quæ poscimus, largire propitius & mala, quæ deprecamur, clementer averte.

Oremus.

DEus fidelium pastor & rector humiliantis se coram te & desolati non despice gemitus, & preces, quas ad Te fundo, clementer exaudi, salva, qui omnes vis salvos fieri & perire neminem, quam ad imaginem tuam condere, & spiraculo vitæ animare voluisti Creaturam tuam, da, ut innotescente singulis sanctissimo nomine tuo, illud ab omnibus præcipuè Ethnicis & infidelibus laudetur, adoretur, sanctificetur, ut & ipsi adhuc à te deviantes ad verum ovile reducantur & agnita tua patris voce in terris, pastorem oviculæ venerentur in Cœlis per infinita sæcula sæculorum Amen.

Feriâ secundâ.

Adveniat Regnum Tuum.

DEus mira solus facis, pacem, quam dat,
dirige ad viam pacis mundus, nolo.
gressus meos efficacis. Abi Dæmon, Caro,
Veram cordis pacem Munde ;
volo, me lusisti vos abunde ;
unicè te DEum colo, ad te patrem tendo, unde
Spero

<i>Spero mihi advenire</i>	<i>grates ago corde læto.</i>
<i>regnum tuum, illuc ire;</i>	<i>Pater natus mortis</i>
<i>ubi recreabor mirè.</i>	<i>eram,</i>
<i>Postquam Mundum ef-</i>	<i>nunc salutis signa fe-</i>
<i>formâsſes</i>	<i>ram.</i>
<i>& de terra me plasmâs-</i>	<i>in æternitatem se-</i>
<i>ſes;</i>	<i>ram.</i>
<i>mibi Spiritum in-</i>	<i>regnum tuum præpa-</i>
<i>flâsſes.</i>	<i>râsſi,</i>
<i>Cœli regnum elegiſti,</i>	<i>me ab ævo ſic amâsſi;</i>
<i>filium, quem genuiſti;</i>	<i>bene cuncta ordinâsſi.</i>
<i>pro me dandum de-</i>	<i>Ergo mihi para ſedem,</i>
<i>creviſti.</i>	<i>regni tui fac heredem;</i>
<i>Pro ſanctiſſimo decreto</i>	<i>fac in cœlo ſigam pe-</i>
<i>velle meum tibi cedo,</i>	<i>dem.</i>

Verſ. DEus, qui facis mirabilia ſolus.

Reſp. Memorare plasmatæ à te creaturæ tuæ.

Verſ. DEus oſor iniquitatis & remunerator virtutis.

Reſp. Bona, quæ poſcimus, largire propitius, & mala, quæ deprecamur, clementer averte.

Oremus.

Omnipotens ſempiternæ DEus, qui ob peccatum ſuperbiæ luciferum cum multis Angelorum millibus è Cœli regione in tartara præcipitare & principatus eorum ad complendas eorundem ſedes homines accipere mire ordinâſti, concede ſupplicibus tuis, ut tranſacta vitæ mortalis calamitate, & fragili ac ad peccandum, quoad vivimus, proclivi corpore

D 2

diſlo-

dissoluti esse tecum & regnum tuum ingredi mereamur, ubi non amplius in ænigmate; sed de facie ad faciem tuam contemplantes Majestatem te DEum nostrum perfectius honoremus, & cum universa cœlesti curia hymnum benedictionis tibi accinamus, qui vivis & regnas in sæcula sæculorum Amen.

Feriâ tertiâ

Fiat Voluntas tua sicut in Cœlo & in Terra.

S ancta Patris est voluntas,	Voce magnâ jubilabunt,
dimanare fac profundas	sanctus, sanctus acclamabunt,
gratiarum, Pater undas.	Deum suum prædicabunt.
fiat ergo, ut jubetur,	Vis in terra, quam dedisti
jussum à Te nobis detur,	Creaturis, quas fecisti
datum servus exequetur.	Coli, velut præcepisti.
Vis ad laudem congregari,	Manda, & stabunt parati
Hymnum tibi acclamari,	terræ servi, terræ nati
& constanter te laudari.	à te Patre procreati.
jube, & mox Angelorum	Unâ omnes adorare
qui in cœlo, beatorum	te intendent Pater
turba aderit sanctorum.	Chare,
	prædicare & laudare.
	Nil ex corde, nil ex ore
	exeat pro sueto more,
	nisi de tuo honore.

Vitam

Vitam da pro hono- inter sanctos nume-
rando, rando.

Sempiternū coronando,

Vers. DEus, qui facis mirabilia solus.

Resp. Memorare plasmata à te creaturā tuā.

Vers. DEus os for iniquitatis & remunerator virtutis.

Resp. Bona, quæ poscimus, largire propitius, & mala, quæ deprecamur, clementer averte.

Oremus.

Creator ineffabilis DEus, qui in principio cœlum inter & terram admirandū distinxisti; & filiis hominum dare terram, tibi autem & paucis ab æterno electis tuis cœlum reservare voluisti. da quæsumus, ut te cœli terræque Monarcham prædicemus, & tuæ, quam chori ad nutum æternū in cœlo exequantur, voluntati alacriter obtemperemus. Fac Domine, ut tecum nobis idem sit velle & nolle, velle quidem, cujus author es, bonum, nolle, cujus os for es, malum, atque ita declinantes à malo & facientes bonum vera justitiæ Christianæ opera adimpleamus & facto ejusdem implemento ad te Deum cum júbilo perveniamus Christe Domine noster Amen.

Feriâ quartâ

Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.

Duplex datur manducandus ut gustando explorandus.

panis, cujus sapor tantus panem de quotidianum

D 3

Cor-

Corpori, ut vivat sa- num;	filios, quos redamâsti;
gratiosam monstra manum.	& ad vitam revocâsti.
Pater nati ad te cla- mant,	Pater vivunt mortis nati
panem sibi dari amant, da, ut laudem tibi canant.	mente, corpore cibati; sacro pane saturati.
nostra ut reficiatur mens, à patre panis da- tur;	Panem nostrum nobis præbe,
panis cæli nominatur.	& à cuncta tua plebe audies cantari sepe:
Verbum Patris panis verus,	Pater noster, Pater fortis,
datus purus, datus me- rus;	DEus verus, DEus cor- dis
DEus homo noster he- rus.	nunc misertus es Co- hortis.
Pane illo saturâsti	hodie da nostræ menti, Christianæ tuæ genti panem sacri docu- menti.

Vers. DEus, qui facis mirabilia solus.

Resp. Memorare plasmata à te creaturæ tuæ.

Vers. DEus os for iniquitatis & remunerator
virtutis.

Resp. Bona, quæ poscimus, largire propitius,
& mala, quæ deprecamur, clementer averte.

Oremus.

DEus, qui admirabili unione corpus & ani-
mam adunare atque inde hominem resultare
verbo fiat effecisti, & eidem, ne præmatura
morte difuniretur, sed quousque tibi place-
ret,

ret, ad obsequium tuum conservaretur necessariis alimentis providisti, da famulis tuis propulsatâ & mentis & Corporis fame cœlestia alimenta percipere & à mensâ tua discedere saturatos, ne tamen, quod propitius à nobis avertes, deciduo à cœlo manna cum Isrâëlitis emoriamur, concede, ut, dum corpus proportionato nutrimento saturasti, mentem Cœlesti pane reficias, atque ita anima à Corpore dissoluta ad vitam proficiat sempiternam per Christum Dominum nostrum Amen.

Feriâ quintâ.

Et dimitte nobis debita nostra, sicut & nos dimittimus debitoribus nostris.

V erbo, factis, quæ contracta	sed nunc mala cuncta flentem
cogitando quæ peracta, ab dimitte malefacta.	suscipe ad te tenden- tem.
Peccatorum multitudo premit; sed me pœni- tudo	Supplex throni pietatis adeo, lux sanctitatis fulge, & fecisti satis.
allicit virtutis scuto. Verba mala proferenti, cogitata adimplenti facto, parce pœnitenti.	Consolare me oppres- sum, debitis, peccando fessum dirigendo ad Te gres- sum.
miserere mei DEUS, Consolator esto meus; Commissorum quia reus.	En dimittam nunc ex corde, si quis me offendit forte; ut sim dignus cœli sorte.
Sæpius te offendentem,	D 4 Tuæ

*Tuæ adsto Majestati
natus cordis desolati,
pænitet me perpe-
rati.* *peccatorem me admitte;
Laxioris seruo vitæ
malefacta nunc di-
mitte.*

Vers. DEus, qui facis mirabilia solus.

Resp. Memorare plasmata à te creaturæ tuæ.

Vers. DEus osor iniquitatis & remunerator virtutis.

Resp. Bona, quæ poscimus, largire propitius & mala, quæ deprecamur, clementer averte.

Oremus.

DEus scrutator cordium & renum, extingue in nobis ignem libidinis & accende ignem amoris, atque quod contra Majestatem tuam humana nostra commisit fragilitas, prona ad condonandum clementer indulgeat Charitas, ut tuæ in filios clementiæ intuitu pariter, uti nobis dimisisti, proximo nostro remittamus offensas ac debita, tu enim es DEus miserentis nolens mortem peccatoris, sed ut per gratiam convertatur & vivat, dic Domine, si vis, verbo & ab omnibus animæ & corporis inquinamentis super nivem dealbabor, mundabitur cor meum & sanabitur anima mea, cui in fragili corpore suo patrata dimitte peccata & desponsa tibi eam in æternum Christe Domine noster Amen.

Feriâ sextâ

Et ne nos inducas in tentationem.

Si

S i inuitat, vitiabit	Pater fac, ne seduca-
Caro, corpus macu-	mur;
labit,	in peccatum induca-
maculatum condem-	mur.
nabit.	si rebellet contra men-
Tentat Mundus, tentat	tem
caro,	Caro, mihi da feruen-
tentat Dæmon, & non	tem
raro	sanctiora suggeren-
mel propinant sed	tem
amaro	Spiritum. Ut excitetur,
felle mixtum. Scit blan-	totus homo renovetur;
diri	renovatus coronetur.
nobis caro, & mentiri;	gratiam da militanti,
est seductrix iusti viri.	Mundum, hostem supe-
Mundi Dona, mundi	randi,
data	de peccato Trium-
à cliente impetrata	phandi.
pro re nata sunt pec-	rege gressum, rege sen-
cata.	sum,
Dæmon rugit velut leo,	ne commissis dem con-
devorabit absque eo	sensum;
deviantem à te DEO.	vultum monstra in-
trino hoste dum tenta-	offensum.
mur,	

Verf. DEus, qui facis mirabilia solus.

Resp. Memorare plasmata à te creaturæ tuæ.

Verf. DEus osor iniquitatis & remunerator virtutis.

Resp. Bona, quæ poscimus, largire propitius, & mala, quæ deprecamur clementer averte.

D 5 Oremus.

Oremus.

Concede Clementissime Deus nos gratiâ & misericordia tua esse præventos, ut, dum à carne, mundo & Diabolo tentamur, gratiâ tuâ adjuvante peccandi evanescat sensus, aut saltem, dum ex fragilitate labimur, minuatur consensus. respice pie Deus, ubi non invenis facultatem, voluntatem, dimitte, cum possis plus dimittere, quam ego committere, sed quæsumus clementer averte, ne misericordiâ tua freti peccemus amplius & amplius & non tam accrescat, quàm decrescat peccatorum nostrorum in te commissorum multitudo, fac nos ita vivere in terris, ut puri & immaculati supplices ante thronum tuum cum sanctis tuis te Deum veneremur in cælis per Christum Dominum nostrum Amen.

Die Sabbathi.

Sed libera nos à malo Amen.

<p>Libera nos à peccatis perpetrandis, per- petratis; assistendo pater natis.</p> <p>Te monstrabis patrem esse</p> <p>si propulses indefessè mala, quæ possunt obesse.</p> <p>Sunt, quæ obsunt nostræ menti,</p>	<p>isthæc mala commit- tenti condonabis pœnitenti.</p> <p>Pœnitet me peccatorum verbo, factò contracto- rum in te patrem comisso- rum.</p> <p>Legem menti adversan- tem</p>
---	---

ad

<i>ad peccandum inclinante</i>	<i>Mundum, carnem, hostem pelle,</i>
<i>tolle per sanctificationem.</i>	<i>quod immundum est, revelle</i>
<i>Gratiam, ut inservire</i>	<i>corde, fac me mundavelle</i>
<i>discat corpus, hinc subire</i>	<i>uti spiro, ita spero,</i>
<i>posthac Cælum introire.</i>	<i>fac Te fruar Deo vero; in Te sperans salvus ero.</i>
<i>Salva, ne nos pereamus, melioris vitæ damus</i>	<i>Pater mihi sis solamen,</i>
<i>signa, ad te suspiramus.</i>	<i>desolato ser levamen, fiat, ut petivi, Amen.</i>

Vers. Deus, qui facis mirabilia solus

Resp. Memorare plasmata à te creaturæ tuæ.

Vers. Deus osor iniquitatis & remunerator virtutis.

Resp. Bona, quæ poscimus, largire propitius, & mala, quæ deprecamur, clementer averte.

Oremus.

Protectoꝛ noster aspice Deus, & mittere dignare sanctum Angelum tuum de cælis, qui nobis assistat omnibus diebus vitæ nostræ, nos regat, custodiat, defendat ab omni malo, & confortet in omni bono, ut ingruentia corpori ac animæ, quibus premimur, te misere te avertantur mala, & bona, quæ flagitamus, te providente consequamur. Fac Domine desiderium peccatorum perire & præsta supplicibus tuis, ut de virtute in virtutem proficien-

tes

res fugatis iniquitatum tenebris ad te Deum
 suum, qui est lux vera, veritas æterna, æter-
 nitas infinita, tantis suspiriis anhelent, ut in
 te omnia, extra te nihil concupiscant, & vi-
 tam Te adjuvante obtineant sempiternam per
 Christum Dominum nostrum Amen.

Hymnus.

O Deus ego amo Te.
 nam prior tu amasti me,
 en libertate privo me,
 ut sponte vinctus sequar Te.
 Nil fuggerat memoria
 Nisi de tua gloria,
 nil intellectus sapiat;
 præterquam ut te capiat.
 Protestor nihil velle me,
 nisi quod sciam velle te,
 quæ dono tuo mea sunt;
 hæc dono meo tua sunt.
 ate accipi, recipe,
 quid iis velis, præcipe,
 gubernata, sicut scis & vis,
 nam scio, quod amator sis.
 Amore solo dona me,
 ut ego quoque amem te
 & vigil & per somnia,
 hæc dando dabis omnia.

Hymnus.

A Mo Deum; sed liberè,
 amo; sed hoc amore

quem

quem corde fœvit scribere,
qui dignus est amore.

Amo; sed hæc incendia
vos astra non paratis,
non appetit stipendia;
qui vult amare gratis.

Non me movet cœlestibus
fundata spes in hortis,
nec his adurunt æstibus
perennis antra mortis.

Amor coemptus nullus est,
amabo nil petendo,
amor coactus nullus est;
amabo nil timendo.

Tu mihi redemptor horridos
enecte per Dolores,
tu cor mihi tam horridos
resolvis in calores.

Crux, probra, clavi, tubera,
tot flagra, tot cruores,
in corde sicut ubera
tot nutriunt amores.

Istis amoris ignibus
mens tota concalescit,
dum mortis ex insignibus
te cognitum stupefcit.

Extingue cœli lumina,
adhuc adhuc amabo,
extingue Ditis flumina;
adhuc adhuc amabo.

Nil

Nil das, adhuc amaberis,
 spes nulla me titillat,
 damnas adhuc amaberis,
 nec sic amor vacillat.
 ruente Cæli lumine,
 orcoque deflagante
 Manente solo Numine
 amabo sicut ante.

Hymnus.

TRinum in uno veneror
 Monarcham superiorum,
 in Trino unum oscolor
 Monarcham inferiorum.
 Oblectamenta superûm
 in me tui amorem,
 inexplicandæ inferûm
 pœnæ movent horrorem.
 Non tamen, quia respicis
 Spe præmii æterni
 Deus bonos, & despicias
 malos pœnis inferni.
 sed in Te, ex te, propter Te;
 quia dignus amari,
 amabo nihil extra te,
 da mihi te rimari.
 ut rimer te evigilans,
 da gratiam precanti,
 si te offendam somnians,
 da veniam peccanti.
 deliberatè diligam
 patrem ut Creatorem,

Te

Te nec amare negligam
 natum ut Salvatorem.
 En totus quantus ardeo
 amore crucifixi,
 amore Jesu languo,
 en tibi me addixi.
 Cordi fumam sanctissimum
 corpus pro me afflictum,
 rimabor infontissimum
 Cæsum & derelictum.
 Crucis portasti pondera
 insons pro reo mortis,
 amplectar hæc ut munera
 æternæ meæ fortis
 Tot flagra, tot opprobria
 pro me sustinuisti,
 meam Jesu per devia
 salutem quæsiuisti.
 Salutis potu ebrius
 Jesu incaluisti,
 dum tuum pro me crebrius
 cruorem effudisti.
 Immundum munda sanguine
 absterge peccatorem,
 qui toties te crimine
 offendi redemptorem.
 Condone, si offendi te
 pro me spinis transfixe,
 si non, ut par, dilexi Te,
 condona crucifixe.

Omn̄i

Omni momento diligam
 dono sanctificantis,
 tormenta mortis perferam
 amore me salvantis.

Non mors, non vita arceat
 a Tonantis amore,
 non Creatura moveat
 me ab amandi more.

Timor stygis, nec præmium
 Cælorum sempiternum,
 mihi restet solatium
 amare Te æternum.

præcisè, quia dignus es
 mundo cordis affectu,
 præcisè quia pignus es
 quod ametur effectû.

Non implicatus movear
 mundi oblectamentis,
 nec ab amore arceat
 carnis irritamentis.

Mundum, carnem, diabolum
 da posse superare,
 da & per omne sæculum
 in Cælo triumphare.

Ah voluntatem respice!
 dum deficit facultas,
 ah facultatem suscipe!
 quam adimplet voluntas.

Quod velle das, da intra te,
 in te perseverabo,

me

me velle nihil extra te,
 lubens asseverabo
 Ad Te gressus fac dirigam
 diebus meæ vitæ,
 iussu tua intelligam,
 fac, sim mentis invictæ.
 Multiplica memoriam
 fac, reminiscar Tui,
 in me adauge gloriam,
 fac, sim, ut semper fui
 Tui amans promptissimus
 mundana fastidire,
 fac, sim & paratissimus
 pro Te vitam finire.

Affectus Melliflui
 ad Membra CHRISTI.

ad Pedes.

Salve Mundi salutare
 Salve, salve JESU chare
 cruci tuæ me aptare
 vellem verè, tu scis quare
 da mihi Tui copiam.
 ac si præsens sis, accedo
 imò Te præsentem credo,
 o quàm nudum hic de cerno,
 ecce tibi me prosterno,
 sis facilis ad veniam.
 Clavos pedum, plagas duras,
 & tam graves impressuras,
 circumplector cum affectu

E

tuo

tuo pavens in aspectu,
tuorum memor vulnerum.

grates tantæ Charitati
nos agamus vulnerati,

O amator peccatorum,
reparator confractorum

o dulcis pater pauperum.

Quidquid est in me confractum,
dissipatum aut distractum

dulcis Jesu totum sana,
tu restaura, tu complana

tam pio medicamine.

Te in ramo crucis quæro,
prout queo corde vero,

me sanabis hîc ùt spero
sana me, & salvus ero

in tuo lavans sanguine.

Plagas tuas rubicundas,
& fixuras tam profundas

Cordi meo fac inscribi,
ut configar totus tibi,

Te modis amans omnibus.

Dulcis Jesu, pie Deus,
ad Te clamo, licet reus,

præbe mihi Te benignum,
ne repellas me indignum

de Tuis sanctis pedibus.

Coram cruce procumbentem,
hósque pedes complectentem

oro, ne me Jesu spernas

fed-

sed de cruce sancta cernas

Compassionis gratiâ.
in hac cruce stans directè
cerne JESU mi dilecte
ad Te totum me converte
esto sanus, dic apertè:
dimitto tibi omnia.

Ad genua

Salve JESU, Rex sanctorum
Spes votiva peccatorum
crucis ligno tanquam reus
pendes homo verus Deus
facris nudatus genibus.

O quàm pauper! O quàm nudus!
qualis es in cruce ludus,
derisorum jocus factus
sponte tamen, non coactus
attritus membris omnibus.

Sanguis Tuus abundanter,
fusus fluit incessanter,
totus lotus in cruore
stans in maximo dolore
præcinctus vili tegmine.

O Majestas infinita!
O egestas inaudita!
quis pro tanta Charitate
quærit te in veritate?

dans sanguinem pro sanguine.
Quid sum tibi responsurus
actu vilis? corde durus?
quid rependam amatori?

E 2

qui

qui elegit pro me mori
 ne culpā morte morerer.
 Amor tuus amor fortis,
 quem non vincunt jura mortis
 o quā pia me sub cura,
 tua foves in pressura
 ne morsu mortis vulnerer.

Ecce Tuo prae amore
 Te complector cum rubore,
 me coāpto diligenter,
 Tu scis causam evidenter,
 sed suffer & dissimula.

hoc quod ago, non Te graver;
 sed me sanet, & me lavet
 inquinatum & ægotum
 Sanguis hic fluens per totum,
 ut non supersit macula.

in hac cruce te cruentum,
 te contemptum & distentum
 ut inquiram, me impelle,
 in hoc imple meum velle
 facturus, quod desidero.

ut Te quæram mente purā
 sit hæc mea prima cura,
 non est labor, nec gravabor,
 sed sanabor & mundabor,
 cum Te complexus fuero.

Ad Manus.

Salve JESU, Pastor bone,
 fatigatus in agone,
 qui per lignum es distractus,

&

& ad lignum es compactus
 expansis sanctis manibus.

Manus sanctæ vos avete
 rosis novis adimpletæ,
 hos ad ramos dirè junctæ

& crudeli ferro punctæ
 tot guttis decurrentibus.

Ecce fluit circumquaque
 manu Tua de utraque
 sanguis tuus copiosè
 rubicundus instar rosæ,

magnæ salutis pretium.

Manus clavis perforatas

& cruore purpuratas

corde premo præ amore,

sitibundo bibens ore

Cruoris stillicidium.

O quàm largè te exponis

promptus malis atque bonis,

Trahis pigros, pios vocas,

& in tuis ulnis locas

paratus gratis omnibus.

Ecce tibi me præsentò

vulnerato & Cruento,

semper ægri misereris,

de me ergo ne graveris

qui præsto es amantibus.

in hac cruce sic extensus

in te meos trahe sensus,

meum posse, velle, scire,

in E 3 ubi ubi cruci

cruci Tuæ fac servire
 me Tuis apta brachiis.
 in tam lata Charitate
 trahe me in veritate,
 propter tuam crucem almam
 trahe me ad Crucis palmam
 dans finem meis vitiis.
 Manus sanctæ vos amplector,
 & gemendo condelector,
 grates ago plagis tantis,
 clavis duris, guttis sanctis
 dans lacrymas cum osculis.
 in Cruore tuo lotum
 me commendo tibi totum,
 Tuæ sanctæ manus istæ
 me defendant JESU Christe
 extremis in periculis.

Ad Latus.

Salve JESU summè bonus,
 ad parcendum nimis pronus,
 membra tua macilenta
 quàm acerbè sunt distenta
 in ramo crucis torrida.
 Salve latus Salvatoris,
 in quo latet mel dulcoris,
 in quo patet vis amoris,
 ex quo scetet fons cruoris,
 qui corda lavat fordida.
 Ecce tibi appropinquo,
 parcè JESU, si delinquo
 verecundâ quidem fronte

ad

ad Te tamen veni sponte
scrutari Tua vulnera.

Salve mitis apertura,
de qua manat vena pura,
porta patens & profunda,
super rosam rubicunda,
medela salutifera.

Odor tuus super vinum
virus pellens serpentinum,
potus tuus potus vitæ,
qui sititis, huc venite

Te dulce vulnus aperi.

Mihi dabis aperire
latus tuum, Te fitire;

meâ fiti relevatâ,
& quiete cordis datâ

fac posthac ad te veniam.

Ore meo Te contingo,
& ardentem ad me fringo,
in te meum cor intingo,
& ferventi corde lingo,
me totum in te trajice.

O quàm dulcis sapor iste,
qui Te gustat JESU Christe,
tuo victus à dulcore
mori posset præ amore

Te unum amans unicè.
in hac fossâ me reconde,
bibam sæpe ex hoc fonte,
totus quantus incalescam

& in pace conquiescam
 refectus dulci nectare.
 Spiritus ad Te vocatus
 intret JESum tuum latus,
 hinc expirans in te vadat,
 ne hunc leo trux invadat;
 sed apud Te permaneat.

Ad pectus.

Salve salus mea DEus,
 JESu dulcis amor meus,
 salve pectus reverendum,
 cum tremore contingendum
 amoris domicilium.

Ave thronus Trinitatis,
 arca latæ Charitatis,
 firmamentum infirmatis,
 pax & quies fatigatis,
 humilium triclinium.

Salve JESu Reverende,
 dignè semper inquirende
 me præsentem hîc attende,
 accedentem me succende
 præcordiali gratiâ.

Pectus mihi confer mundum,
 ardens pium, gemebundum;
 voluntatem abnegatam,
 tibi semper conformatam
 junctâ virtutum copiâ.

JESu dulcis, pastor pie,
 fili Dei & Mariæ
 largo fonte tui cordis

fordes

fordes cordis fac vecordis

benigne pater diluas.

ave splendor & figura,

Summi DEI genitura,

de thesauris tuis plenis

desolatis & Egenis

munus clementer profue.

Dulce JESU Christi pectus,

Tuo fiam dono rectus,

absolutus à peccatis,

ardens igne charitatis

ut semper tē recogitem.

Tu abyssus es sophiæ,

Angelorum Harmoniæ

te collaudant, ex te fluxit,

quod Joannes cubans suxit

in te fac, ut inhabitem.

Ave fons benignitatis,

plenitudo Deitatis

me fac plenè satiari

& æternum delectari

Cœlesti medicamine.

Ave verum templum Dei,

precor miserere mei,

Tu totius arca boni,

fac Electis me apponi

vas dives DEUS omnium.

Ad Cor.

Summi Regis cor aveto,

Te saluto Corde læto,

te complecti me delectat,

E 5

& hoc

& hoc meum cor affectat,
 ut ad Teloquar animes.

Quo amore vincebaris,
 quo dolore torquebaris,
 cum te totum exhaurires,
 ut te nobis impertires,

& nos à morte tolleres.

O Mors illa quàm amara,
 quàm immitis, quàm avara,
 quæ per cellam introivit,
 ubi Mundi vita vivit,

te mordens cor dulcissimum.

Tuum monstra Cor Dilectum,
 munda meum cor illectum,

& in vanis induratum,
 pium fac, & timoratum

pulso torpenti frigore.

per medullam cordis mei,
 peccatoris atque rei

tuus amor transferatur,

quò cor totum rapiatur

languens amoris vulnere.

Cor quid agat? nescit verè

nec se valet cohibere

nullum modum dat amori,

multâ morte vellet mori

amore totum vincitur.

Vivâ cordis voce clamo,

dulce cor te namque amo,

ad cor meum inclinare,

ut se possit applicare

de-

devoto tibi pectore.
 Tuo vivat in amore,
 non moretur in torpore
 ad Te oret, ad Te ploret,
 Te honoret, te adoret;

Te quærat omni tempore.
 Da cor cordi fociari,
 Tecum JESU vulnerari
 nam cor cordi similatur,
 si cor meum perforatur
 sagittis improperii.
 hic persistat, hic moretur,
 ecce jam post te movetur,
 te ardentem vult sitire
 JESU noli contraire
 ut bene de te sentiat.

Ad faciem.

Salve caput cruentatum,
 totum spinis coronatum,
 conquassatum, vulneratum,
 arundine verberatum,

Facie sputis illitâ.
 Salve, cujus dulcis vultus
 immutatus & incultus
 immutavit suum florem,
 totus versus in pallorem,
 quem cæli tremit curia.

Omnis vigor atque viror
 hinc recessit, non admiror,
 mors apparet in aspectu,
 totus pendes in defectu

attri-

attritus agrâ macie.
 Sic affectus, sic despectus,
 propter me sic interfectus
 peccatori tam indigno
 cum amoris interfigno
 appare clarâ facie.
 in hac Tua passione
 me agnosce pastor bone,
 cujus fumpsit mel ex ore,
 haustum lactis cum dulcore
 præ omnibus deliciis.
 rogo, ne me asperneris,
 peccatorem dedigneris,
 morte tibi jam vicinâ
 tuum caput hic reclina
 in meis cuba brachiis.
 Tuæ sanctæ passioni
 affectarem interponi,
 in hac cruce tecum mori
 præsta crucis amatori,
 sub tua cruce moriar.
 Morti tuæ tam amaræ
 grates ago Jesu chare,
 fac salvator pie Deus
 quod peccator petit reus
 ut absque te non moriar.
 dum me mori est necesse,
 noli mihi tunc deesse,
 in tremenda mortis hora
 veni Jesu absque mora,
 Tuere me & libera.

cum

cum me jubes emigrare
 JESU chare tunc appare,
 O amator amplectende
 temetipsum tunc ostende
 in cruce salutifera.

Hymnus

Ad JESUM ē cruce pendulum.

JESU cor meum offero,
 me tibi libens immolo,
 totum ut me inhabites,
 liberrimēque oneres.

Tua profunda vulnera
 Sanguinis stillicidia,
 Cordi meo sic imprime,
 & sic infixa retine.

furdus, cæcus ad omnia
 quæ tibi sunt extranea,
 ut sim te solum diligens,
 te crucifixum sentiens.

Cuncta fac me despicerē,
 & me totum relinquere,
 ut tu sis mihi unicus,
 & omnia in omnibus.

amore tui langueat,
 mens mea semper ardeat,
 JESU te solum sitiat,
 & extra te nil sentiat.

Ad aliena stupida,
 ad te recurrat cupida,
 in te dulcis obdormiat,
 & tota in te gaudeat.

Te

Te semper laudans prædicet,
benedicat, glorificet,
pro Te mens cuncta perferat
ad laudem tuam referat.

Amoris me vis penetret,
ignita totum occupet,
exurens me purificet;
transformans & inebriet.

Jesu te solum sentiam
ex toto corde diligam,
unum in cunctis videam,
ut plus & plus proficiam.

Fac mundo totus moriar,
absorptus tecum uniar,
egrediens hinc gaudia
mox ducar ad cælestia.

Salutationes devotissime

Sanctissimorum quinque CHRISTI
vulnerum.

ad dexteram

AVe manus dextra Christi,
perforata plaga tristi
nos ad dextram jube fisti
quos per crucem redemisti.

ad sinistram.

Ave Manus Christi læva,
sic confixa manu læva,
nos ab omni malo leva.
quod produxit mater Eva.

ad dextrum pedem.

Ave vulnus dextræ pedis,

pedem

pedem mentis piè lædis,
dum ad eam sæpe redis,
esto nobis spes mercedis.

ad sinistrum pedem

Ave vulnus lævæ plantæ
quâ virtutum crescunt plantæ,
nos ab hoste supplantante
nos defende post & ante

ad vulnus lateris.

Ave latus perforatum,
unde fluxit flumen gratum,
præbe nobis conducatum
ad æternæ vitæ statum.

Exhortatio

De Passione Domini nostri Jesu Christi.

IN passione Domini
quâ datur salus homini,
sit nostrum refrigerium
& nostrum desiderium.

portemus in memoria
dolores & opprobria,
Christi coronam spineam,
crucem, clavos & lanceam.

& plagas sacratissimas,
omni laude dignissimas,
acerum, fel, arundinem,
mortis amaritudinem.

hæc omnia nos fatient,
& dulciter inebrient,
nos repleant virtutibus,
& gloriosis fructibus.

Te

Te crucifixum colimus,
 & toto corde poscimus,
 ut nos sanctorum Cœtibus
 jungas in cœlestibus.
 Laus, honor Christo vendito
 & nostri causâ prodito
 qui passus est pro populo
 suspensus ex patibulo Amen,

Hymnus

JUdicabit judices judex generalis,
 sitne Rex, aut pontifex, sive cardinalis,
 primus, imus stygiis addicetur malis;
 reus condemnabitur, nec quæretur qualis.
 Ibi nihil proderit quidquam allegare,
 neque crimen legibus multum ventilare,
 nec ad fedes principum decet appellare,
 ibit ad supplicium, homo quæris quare.
 Quia iussa Domini homo non servavit,
 à virtutum tramite multum declinavit,
 Loco boni crimina multa perpetravit;
 nec Deum, nec proximum jugiter amavit
 Cogitate miseri, quid vel quales estis,
 quid in hoc iudicio dicere potestis,
 hic non erit codici locus, nec digestis;
 unus erit Dominus, iudex, actor, testis.
 Ergo dum venturus es terram iudicare,
 noli mihi obsecro malum exprobrare,
 sed ad tuam dexteram velis me locare,
 mihi cœli gaudia cum electis dare.

Hym-

Hymnus.

Quid quereris cæce peccator? Cur crucis
salutis æternæ refugium fugis?

abs cruce ad lucem est invia via,
per aspra & astra est pervia via.

Tu cupis in campo lætitiæ stare,
finisque libidinis Zephyrum flare,
vis, via, quam teris, sit gaudiis plena,
& rore, & flore, dum vivis, amœna,

aberras, aberras, est pervia crucis,
est viâ salutis perpetuæ lucis,

est Dei voluntas, qui hîc nolunt pati
â Deo deflectunt æternùm damnati

Nî credas dic unum, qui ante intravit
in regna Cœlorum, nec crucem portavit,
oportuit pati & Christum, per istum
redemptio facta & salus peracta.

Crucis clavis est Cœli, quæ ostium pandit,
quò justus ad astra & superos scandit,
vis ergo tunc verè lætari, gaudere,

si promptus ad crucem, ut eas ad lucem.

Declina â malo & imple, quod bonum,
& Deus concedet tibi desuper donum,
nam si vis coronam æternam portare,
oportet certare & mala vitare.

Dum multi vocati & pauci electi,
fac te tunc possimus affectu complecti
ne, si nobis dicas: venite ad me,

tunc audiam dici; non novimus te

Est homo hîc illic in gaudiis totus,

F nî

n̄i Deus à corde fit longè remotus,
 per mundi tumultus rogo Domini crux
 ad gaudia Cæli fit splendida lux.
 Tibine occulta exempla sanctorum,
 & martyrum cruces & probra piorum,
 per ignes & rotas, per enses & mortes,
 angustas per portas iverunt cohortes.
 Da ergo h̄ic pati, da & sustinere,
 in tempore mori, resurgere verè
 h̄ic remanet pati fit cordi infixum
 fac patiar sponte per te crucifixum.

Memento

MOMENTI

à quo dependet

ÆTERNITAS

Credas,	}	(non credas,
Velis,			non velis,
Domineris)			non domineris.

non habes h̄ic manentem civitatem.
 abibis
 moriêre

fic statutum est omnibus hominibus
 moriêre

omnia deserturus & ab omnibus deserendus
 intrabis
 æternitatem

semper duraturam, nunquam finiendam

Felicem	}	,	vel		infelicem
inter superos					inter inferos
ubi omne bonum.)					ubi omne malum.

utra-

utraque in libertate tua est

Elige

sed simul intellige

Felix æternitas	}	&	}	infelix æternitas
Consequitur				consequitur
Mortem bonam,				mortem malam,
Mors bona				mors mala
vitam bonam.				vitam malam.

saltem de lege Dei ordinaria

ut, si bene mori cupias

eligendum sit necessariò bene vivere

est autem bene vivere

Declinare à malo & facere bonum

quod Deo propitio potest quivis

Christianæ perfectionis

absoluti velut Medii

& finis ultimati

Qui Deus est,

haud immemor;

sed cave, hic erres

& adverte,

posse bene vivere, non est bene vivere

possunt omnes; sed vivunt tamen pauci,

causam postulas

habeunicam; est solidissimam.

Legem experimur in nobis adversantem legi

mentis nostræ

Cujus summa capita

sunt fuga boni & implementum mali

Lex lata

F 2

à Mun-

â Mundo, Carne & Diabolo
 bonorum operum impedimenta quàm plurima
 & malorum occasiones atque pericula ponè
 infinita

nobis prò dolor proponens;

inter quæ non abripi

& non peccare

qui aliud est

quàm } inter spinas non cruentari,
 | inter fluctus non hauriri,
 | inter scorpiones non ici,
 | inter hostes non vulnerari,
 | in labyrintho non errare.

quod paucorum est,

& propè miraculum.

est ex aduerso Lex spiritûs.

quæ gratiâ adjuta Divinâ

Castigat corpus, illudque redigit in servitutum

Mundi, si quæ sint bona, habet contemptui

& ausu fanè admirando

rectiùs extraordinario

Diaboli ridet suggestus;

atque ita de Tribus

Mundo, carne & Diabolo

ut ab Uni-Trino

Patre, Filio & Spiritu Sancto

nunquam interituram consequatur gloriam

& sempiternam præmisso certamine co-
 ronam;

Cujus

Cujus intuitu

Devota mens

Dissolvi cupit & esse cum Deo
nec judicanda timet compelli ad iudicium;

Cum iudicem ibi propitium
strictum Cæteroquin & severum
fit inventura Deum

Hinc bona } (illinc mala
hinc promissa } (illinc omissa

æquissimâ justitiæ bilance ponderantem.

Decretum est.

experiêre

Venturum cum Majestate & potestate magna
quem subterfugere non potes

Judicem.

Quis Quis es

Potens	} aut {	Impotens
Dives		pauper
Magnus		parvus
Dominus		servus.

Experiêre

nullâ interpositâ morâ & prorogatione

Judici sistendus ex momento

Peccator homo.

plenum illo die & tremendum erit iudicium;

sedente pro Tribunali iudice Deo;

& Comparente ante thronum homine reo.

Sedebit

de plano procedens & summarie

F 3

judex

judex Summus & summè justus,
 Coram quo
Evidentia patrati sceleris non indigebit cla-
 more accusatoris.
 Comparebit
 Solo præmisso sonitu
 Tubæ Archangelicæ.
Terræ hiatus & viscera admirandùm pene-
 trantis
 Creatura
 in pulverem ab ante resoluta, tunc refusci-
 tanda
 ad audiendum publicari;
 Sententiam
Consolantem æternùm justos, injustos sempiternùm
 condemnantem
 judicatum solvet
 & pretio sanè Carissimo
 humus & homo reus
Thesaurum amittendo incomparabilem
 animam nimirum propriam
 Frustrato usque adeo Christi sanguine
 pignus nullo temporis ævo reluendum.
 Luet,
 quia deflexit à via Salutis
 quæ Christus est
 Contracta in vita Debita
Strictissimâ villicationis suæ redditâ ratione
 Mon-

Monstrum & Larva lugubris

quare { Dum adhuc es in via, non devia à bono
dum adhuc in vita, vita pro posse
malum

{ dum adhuc negotiator, negociare bene

Sed attende & perpende, ut potes, optime

Quod sit negotium, negotiorum omnium
gravissimum

Felix aut infelix

ad quam properamus in momenta singula

ÆTERNITAS.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and mostly illegible due to fading and bleed-through.

76.2935

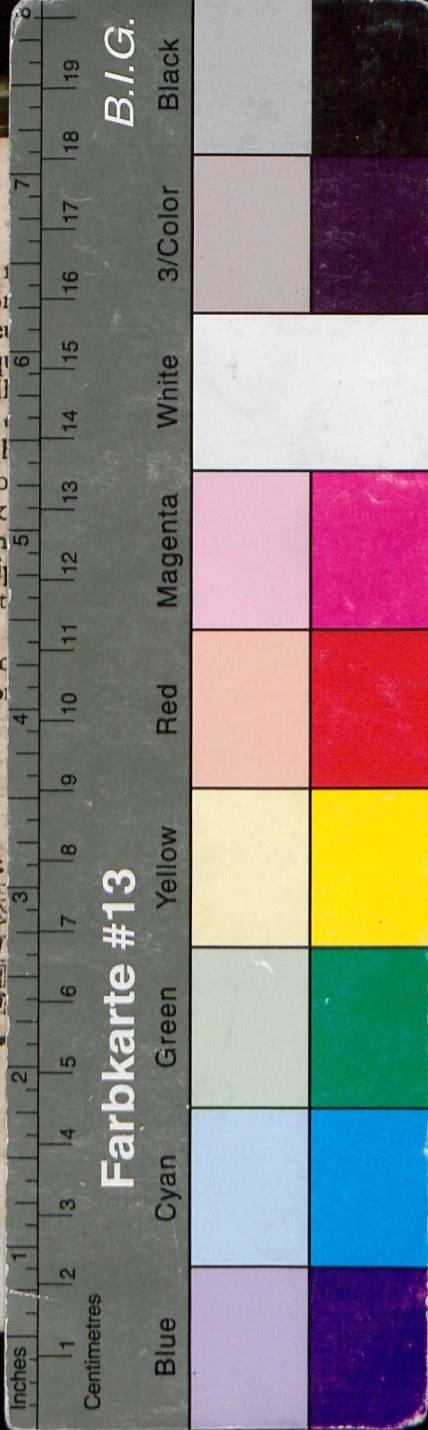
ULB Halle 3
003 854 736

SR

A. C.

Farbkarte #13

B.I.G.

x.
6

FONS VITÆ
AQUÆ VITÆ
Iusto justorum amore fusus
Iusto injustorum amarore effusus
IN
MARE GRATIARUM
MANANS
FLUMINE EXERCITIORUM QUATRI-
PARTITO RITE CONFITENDI ET PIE
COMMUNICANDI HINC EXPIA-
TIONIS SCELERUM
DE
SEPTEM PSALMIS
POENITENTIALIBUS
ET QUATUOR NOVISSIMIS
ILLINC
SUSCIPIENDÆ SACRÆ SYNAXIS
DE
PASSIONE ET ORA-
TIONE DOMINICA
PARITER ET SINGULIS HEBDO-
MADÆ DIEBUS
ACCOMMODATUS
QUEM INQVIRENS PER PER VIA IN VIA OFFEN-
DEBAT PECCATOR
VIATOR
IOANNES VVILHELMVS DIETERICH
MOENO-FRANCOFURTENSIS PHILOSOPHÆ
ET MEDICINÆ DOCTOR.
HALÆ MAGDEBURGICÆ,
Typis JOAN. GRUNERTI, Acad. Typogr. 1725.